

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Catholicon

Johannes <lanuensis>

[Straßburg], zwischen 1475-78

De prima parte istius operis scilicet de orthographia

[urn:nbn:de:bsz:31-299478](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299478)

hic. huc. heu. sicut dicit ps. in tractatu ppositonū
Itē aspiratō vt dicit ps. in pmo maio. ponit an oēs
vocalēs. vt habeo. heres. hys. homo. hum. hylas.
Post consonantes aut quattuor tñmodo more
antiquoz grecoz scz c. vt chremes t. vt thraso p.
vt philippus r. vt pirrh. ideo aut extrisec. b. scri
bitur vocalib? vt minimū sonēt. cōsonātibz aut i
trisecus post vt plurimū sonēt. Omis vero trā vl
vox plus se sonat. cū ipā aspiratio postponitur q̄
cum anteponiē. s; hoc videt fallē in vah. & ab. qz
aspiratō videt postponi vocalibus & nō anteponi
Sed ad hoc respondet ps. q̄ apocopa facta est ex
treme vocalis a cui p̄ponebat aspiratō naz pfecta
vaha & aba sunt. ideo aut abscisione facta extre
me vocalis. aspiratō mansit ex superiori pendens
vocali. qz suū ē interiectōnis voce abscōdita pro
ferri. itaqz ps abscōdite extremitatis videt cōgrue
interiectōis naturali platōni remansisse. Et vt do
uatus ait. vox ē incōdita vox hec. Hec quoqz que
plena ē vox interiectō non est. Et dicit incōdita
id ē. intus cōdita. Itē scias. q̄ nunq̄ ante i. loco cō
sonantis posita aspiratō potest inueniri. sic nec āte
u. consonantē. vñ hialcus trisillabum ē & hysme.
Nulla vero consonās ante se aspiratōz recipit. Hic
nota q̄ cremes p̄prium nomez dicit a cremo mas.
& hm hoc caret aspiratōne. si vero habeat aspira
tōem chremes. tūc nō ē nomē latinū nec deriuatur
a chremo as. vt dicit hug. Itē ideoz dicit. qd nō cre
dit q̄ hoc nomē p̄beta deriuat a p̄for faris. s; cre
dit potius. q̄ cōponat a pro vel p̄cul & phonos.
qz hoc nomē p̄beta h. habet post p. quā nullū lati
num debet habere. Vnde vult hug. q̄ p̄dicte quat
tuor consonātes aspirēt in grecis dictōib? & nō
in latinis. Idē etiam videt velle ps. qui postq̄ dixit
q̄ aspiratō inuenit post quattuor cōsonātes tātū
quasi exponēs. q̄ hoc ē intelligēdū de grecis dictō
onib? subūgit aliquatū post. t. inquit sine aspira
tōne ponit in latinis. in grecis vō vel p̄cipaliē
id ē. i p̄cipio vel geminata i media dictōe aspiraē
vt rhetoz. rhodus pirrh. Itē ps. in vi. li. vbi agit
de desinētibz in es pdu. ita dicit rhamnes. netis
& rhamnis. q̄ grecū ē ostēdit aspiratō post r. po
sita. qd in latinis noibz nō fit. Idē sentit apuleius
qui dicit. q̄ viciū facit qui aspirat pulcer vel sepul
crū. qz nec vlla consonās debet ap̄d latinos aspi
rari. s; vera hoc p̄t obijci de michi & nichilū. s;
dicit apulei. qd debet dici michi licet omnis vsus
habeat michi. De nichilūz dico. q̄ cōponit a nō &
hilū p̄ne. vnde non p se aspiraē c. s; quasi p acci
dens. conerabit em hoc ab altero sponentium. im
prietates aut nō sunt extēdēde. ex hoc patz. q̄ ca
thena nō debet aspirari. Ex p̄dictis patz. q̄ aspira
tio ponit ante omēs vocales apud latinos. & post
quattuor cōsonātes in dictōibus grecis. aliquādo
non tamē est determinatū nec declaratū in grāma
tica a ps. nec ab aliquo aurore sicut puto q̄ndo ge
neraliter dictōes latine vel vocalēs debeāt aspira
ri. nec quādo p̄dicte quattuor consonātes debeāt
aspirari post i dictōibus grecis. quia nō semp ille
cōsonātes i dictōib? grecis aspirant. & p̄ hoc
difficile ē scire. & maxie mhi nō bene sciētū linguā
grecam. q̄ndo et i quib? dictōib? aspiratō debeat
p̄poni vl postponi vniuersaliter. Et ideo si aliq̄s
dictōes i hoc libro vel ope aspiravi nō aspirādas
vel non aspiravi aspirādas peto veniā d̄ omisiss.

De dyptongis

Dire etiā debes. q̄ quedam vocales alijs
vocalib? p̄ponunt. sicut patz in dypton
gis. Vnde hic de dyptogis aliquis dicit
Dyptong? ē cōiunctio duarū vocaliū vim suā
retinentium in eadē sillaba. Nā v posita post g. vl
q. vel s. sequēte vocali in eadē sillaba. amittit vim
lrē. vt quis lingua suadet Vnde dicit ps. in primo
maio. Est inquit. q̄ q̄ndo v. amittit vim tā vocal
q̄ consonātis. vt cū inter q. & aliā vocalē ponitur
vt quis qm. hoc idē plerūqz patitur iter g. & aliā
vocalē. vt sanguis lingua. s. quādoqz ācedente
& sequēte a vel e. hoc idē sepe fit. vt vim suam a
mittat v tam vocalis q̄ cōsonātis. vt suadeo sua
uis suesco suet? Et q̄nqz idē u. trāsit in consonāte
vt naua nauita. gaudeo gauisus. sicut ecōterario
a consonāte transit in vocalē. vt caueo cauet? vol
uo volutus. faueo fautus. Item au trāsit in o pdu
more antiquo. vt lotus p lautus. In u quoqz lon
gam trāsit. vt claudio includo. Itē ae transit in i. p
ductā. vt quaero iquiro caedo occido. laedo illido
Itē au p ab p̄positōe poit in his verbis aufugo &
aufero Dyptogi aut sūt q̄tuor. s. au. eu. ae. & oe
quarū due ex toto scribunt & p̄ferunt. scz au. & eu
vt audio eunuchus. Alie vero due ex pte scribunt
& ex pte p̄ferunt. scz ae & oe. vt musae & foenuz
Et scias. q̄ iste due dyptogi scz ae & oe. in omni
ni sermone non p̄feruntur. ita & in hoc libro fere
nusq̄ scribunt. Vnde celū inuenies scriptū infra i
suo loco in quinta pte p̄ sine a quāuis sit ibi ae dy
ptogus. vnde celū quasi caelū Item fenū p e sine o
inuenies scriptū quāuis sit ibi oe dyptogus tacita
q̄li foenū. & ita de similibz intelligas. Feci tamē
aliquādo qd̄dam signū in vocali que p̄ferē ad de
notandū. q̄ ibi ē dyptogus tacita. vide i caelū Dy
ptongi aut dicunt. q̄ binas p̄tongos. hoc ē binas
voces comprehendūt. nam singule vocales suas vo
ces habēt Itē scias. q̄ dyptong? nunq̄ in p̄terito p
fecto mutat vt haereo haesi. audio audiu. moenio
moenui. excepto caedo cecidi. Et si obijciat d̄ aufe
ro abstuli. qd̄ mutat au in abs. Dicim? q̄ non est
eius rectū p̄teritū s; accomodatū. Aniaduertens
etiam ē. q̄ nulla dyptogus in duas potest cōsonan
tes desinere. in duplicē aut inuenit. vt fex fecis. et
faux faucis. Scias etiā. q̄ omis dictio prime de
clinatōis vel sequēs primā declinatōz in e desinēs
cuiuscūqz casus vel numeri vel generis sit dyptog
gā. vt musae electae illae ipsae quae. Recte vero
casus vocatiū? non sequit primā declinatōem sed
secundā. qz ex pte mas. ge. & neutri ē secunde. Et
idē non dyptogā ē i mas. ge. siue in vocatiū. Et ita
de similib? ē dicēdum. De accidētibus.

Nota insup. q̄ sicut trib? modis cōsidera
tur lrā. ita ei accidūt tria. scz nomē figurā
potestas. Nam inq̄ntū scribit̄ conuenit
ei figura. Ratōe vocis cōuenit ei nomē. s; inq̄ntū
p̄nunciat̄ cōuenit ei potestas. Itē nō ē ignorandūz
q̄ mutatō lrāz fit quāqz modis. scz casu. vt virgo
virginis. tēpore. vt ago egi. deriuatōe. vt saxum sa
xosus. cōpositōe. vt arma armipotēs. antiqua pro
latōne. vt proes p̄ prodes. Est aut mutatō substā
tialis & accidētalis. Substāialis aut mutatō ē. cū
vna lrā ponit̄ p̄ alia. vt ago egi. Accidētalis vero
mutatō est quādo pducta eadē poit̄ p̄ correpta.
vt lego legi. Itē sciendū ē q̄ sex sunt species mo
tus sicut dicit aristoteles in pmo libro p̄dicamen
toz. scz generatō. corruptō. augmentū. diminitio
alteratō. scōm locū mutatō. Et scōm omnes istas

species mot? habet fieri mutatio lrarū scdm genera
 eōem. vt creō creauī. scdm corruptōez. vt ago egi
 scdm augmentū. vt amo amaui. scdm diminutōem
 vt sedeo sedi. scdm alteratōem. vt lego legi. scdm
 loci mutatōem. vt mordeo momordi. **I**tem scias
 qd pductū v. mō manet. vt ludo lusi. mō mutae i
 v. correpta. vt pūgo pupugi. tūdo tutudi. Itē v. i
 o transe. vt nemus nemoris. ebur eboris. p. v. ha
 bet o. Itē aliquādo o. i. v. mutatur. vt tremo tre
 mui. et huc illuc. p. hoc illoc. Itē a. pō. in e. pō.
 inuenitur uerti. vt alicus anelicus. Preterea scie
 dum est. qd septē vel nouem scdm ps. sunt lrē que
 iterponūt causa euphonie. scz b. vt ambigo. ex am
 ppositōe & ago. interposita b. Itē imbuo uis. ex
 m & vo. vis. n. mutata in m. & interposita b. scdm
 quosdā C. vt sicubi ex si & ubi iterpoita e. lrā Itē
 nūcubi ex non & ubi. iterponit e. lrā. D. vt pdest
 a pro & est. interposita d. vt dicit ps. in viij. libro
 per totam declinatōez vbiunqz a vocali incipit
 hoc verbū ē iterponit d. iūcture ppositōis. R. vt
 dirimo. ex di & emo. e. in i. interposita r. S. vt ob
 scur? ex ob & cura re. interposita s. lrā. T. vt idē
 tidem. ex idem & idē interposita t. lrā. P. vt empe?
 & u. cōsonās vt bps bouis. et vt dicit ps. in vij. li.
 A boue quoqz bouū debet fieri e i um. Sed notan
 dū. qd u. cōsonantē assumūt obliqui casus singula
 res hiat? causa. abijciūt aut eā qn plurales sūt. ge
 nitiu? datiu? ablatiu? Vñ genitiu? bouū. datiu?
 at & ablatiu? p. sincopā sepe mediū pferūt sillabe
 vt bobus p bouib? De pōictis quidā. dat eupho
 niam. ri. sus. te. um bza ca. do. & p. p. & u. cōsonāf

De mutatioe consonantiū
Questio de vocalib? dixim? nunc de muta
 tione consonantiū dicam? **S**ciendum
 ergo primo ē. qd tres sūt cōsonātes que
 manēt eodem p omēs casus & non mutant. scz. l.
 n. r. vt sal lis. flumē nis. cesar saris. T. quoqz & c.
 quāuis in solis trib? noib? inueniant que possunt
 declinari. hoc idē seruāt. vt caput tis. occiput pitif
 sinciput pitis. ab eodē pposita Allec. cis. lac ctis.
 in quo e. etiam addit. inueniēt etiā hoc lacte indecli
 natū. Relique vero cōsonātes mutant vel abijciūt
 d. vt aliquis alicui? m. vt cēplū pli. s. vt magnus
 gni. x. vt rex gis. Sed hoc videt fallere in hoc noīe
 epar epatis in quo r nō remanet eadē p oēs casus.
 sed dic qd intelligendū ē de noib? latinis. scz epar
 nō est latinū. Nota etiā sicut dicit ps. in primo ma
 ioris. qd in pteritis pfectis verborū solent oēs con
 sonātes mō mutari mō manē. exceptis qtuor. sl
 vt celo laui. p. vt turpo pau. s. ut qssō qssau. x.
 vt nexo xui. he em nunqz mutant. Alie vero cōso
 nantes modo mutant modo manent. vt habeo ha
 bui. iubeo iussi. cōpescō cōpescui. dico dixi. ascēdo
 di. ledo si. lego legi. pūgo xi. demo psi. pmo pressi
 monco monui. sino hui. nequeo nequui. torqueo
 torui. desero deserui. vro vlli. verto verti. flecto xi
 Sed potest obijci de hoc verbo vello vulsi. in qo
 mutatur l in p. rito. Sed dic. qd ps. intellexit de re
 gularibus. nā vello velli facere debuit regulariter.

Item querit de disco didici. pello pepuli. pcello
 peculi. Sed dic. qd l & s non mutant in his verbis. scz
 abijciunt poti? Intelligendū ē ergo d regularib?
 & de mutantib? nō de abijciētibus Nunc de singu
 lis consonantibus videamus

Manet. vt bibo bibi. mutae i ps. vt nubo
 psi. scribo psi. vel in duo ss. vt iubeo iussi
 vt vult pris. in viij. li. Queritur autē de

scripsi nupsi cur nō per b sed p p scribant. Et hoc
 est causa euphonie. qd in principio sillabe b ante s
 vel t non pōt inueniri. vt ipse aptus psitacus Nam
 absonus. abstimens & filia non in principio sillabe
 cōiuncta b & s hnt. cuz ppositō separim ē sillaba
 accipienda. Igitur picipia supradictorū verborū
 ratiōabiliter p pt scribunt. scriptus nupt? & nomi
 na ex his deriuata scriptor nuptie. hec ps. in ix. li.
 In primo autē dicit. qd b & s nō alias debēt ppe po
 ni. hoc est. in eadē sillaba cōiuncte nisi i fine noīa
 tui cui? gēs i bis definit. vt vrba bis celebs libis
 Si obijciat de abs. dic scdm quosdā qd deberet ex
 cipi. vel ut quidam dicūt intelligendū ē de polysil
 labis. vt legat lrā sic. non alias debēt pponi in no
 minatiuis nisi in illis cuius gēs in bis definit

Transit in u cōsonantē. vt pasco pau. i
 x. ut dico dixi. i s. vt mulceo mulsi parco
 psi. siue pepci Et i g. ancedete n. vt qdzm
 genti qdingēti sexingēti. Necnō post s posita trā
 sit aliqñ in t vel assumit eā. ut irascor iratus nanci
 scoz nactus naseoz natus pacifcoz pactus

Transit in c. ut accidit quicq. i g. vt ag
 gero. in l. ut allido. in p. vt appono. in r.
 vt arideo meridoies Antiquissimi vero
 p ad ar frequētissime ponebāt. vt arfari p adfari
 aruolae p aduolae. vnde ostendit recte arcesso di
 ci ab arcio verbo qd nūc accio dicim? qd est ex ad
 & cio cōpositū. Transit etiā i s. ut assideo. i duaf
 quoqz ss. vt cedo cessi. in t. vt atamino. Itē d iter
 ponitur frequēt hiatu causa phibēdi in ppositis
 vt redigo redarguo pdest. Retrahiēt etiā cum se
 quēt sillaba ab s & alia cōsonante icipit. ut i aspicio
 ascendo aspiro asto. hoc autem fit ne consonās ge
 minetur ante aliam consonantem.

In latinis dictōibus ponim? vt fama fi
 lius. In grecis vero noib? ph. ut orphe?
 pheton. Hoc tamē scire debem? qd non
 tam fixis labris est pnuicianda f. qd ph. atqz hoc
 solum interest.

Transit in s. vt spargo sparsi. In x. vt re
 go rex i. et. vt pingoz pict? ago act?
 Est vbi manet integra. ut habeo habui
 Est vbi mutae in x. ut traho traxi ueho
 xi. ut dicit ps. in nono libro

Supruacua est ut dicit pris. i pmo maio
 que quāuis scribat nullam aliam uim ha
 bet qd. ut supra dictum est

Transit in x. ut paulū pauilluz. mala ma
 xilla. uelū uexillū. in r tabula taberna

Transit in n. & maxie d uel t uel q seqn
 tib? ut tantū tantūdem. qd pponit a tantum &
 demū. Idē identidē. eorum eorundem. num nūcubi
 nunquis. nunq. anceps p amceps. Am em ppositō
 f uel e uel q seqntib? in mutae in n. ut anfract? an
 cisus anquiro. Vocali vō sequēte intercepte b. ut
 ambitus ambefys ambustus ambages Necnō etiā
 icōbut? & cōburo idem fit. Idem. in. finalis dicti
 onis subtrahit in metro plerumqz. si a uocali inci
 piat sequēs dictō. ut illum expirantē transtixō pe
 ctore flamas. uetustissimi tamen non semp eā sub
 trahēbant. Ennius in x. analium. Insignita fere cū
 milia miliuz octo. Itē m. obscur? in extremitate di
 ctionū sonū habet. ut templum agtum. in pncipio
 ut magnus. mediocrē. in medijs. ut umbra Itēz so
 la hec semiuocalis post s ponit qd mutarū est. ut
 smirna smaragdus. & ante liquidā. ut fannis ram
 nis. & quādo ante s ponit in finali sillaba nomis

more mute interposita. i facit gēm. hiems hiemis. velut in opis. celebs libis. sicut dicit pris. in primo maio. Idē in .x. dicit. M. manet. vt emo emi. Assumit ps. vt demo dēpsi. como compli. pr omo pmpsi. Geminaē. vt mordeo momordi. Subtrahit vt rumpo rupi. Itē dicit in .x. li. Emo emptū facit qd̄ ideo assumpsit p. qz non potest in . ante tū sine p. inueniri causa euphonie. vt sumptus. prōptus. compe? De am & circū infra dicam.

Modo mutat i ps. vt temno tēpsi. Vel in v. loco consonantis. vt sterno stravi. Subtrahit. vt linquo liqui. vico vici. cō: iunx cōiugis p. iūgis. ne verbū puteē eē. vt dicit ps. in .ix. li. Et in .v. li. dicit. qz cōiunx definit in x. Item. n. vt dicit p. al. in pncipio ma. transit i g. vt ignosco. ignotus. ignau? ignominia. cognosco. cognatus. pōt tamē in quibusdā eoz etia p. confusio nem adempta videri n. vt ignarus. qz i simplicib? quoqz pōt p. adiectōem inueniri. g. vt gnar? gnatus & sequēte g. vel c. p. ea em̄ greci scribūt g. Et quidam vetustissimi auctores romanorū euphonie causa. vt archifes. ageps. aggul? alij scribunt n. & g. vt anceps. angulus. & hoc vsus modernorū habet. Transit n. in l. vt vnus vllus. catena catella bon? bellus. Siliter collido. colligo illido. Itē trās sit. n. in .m. sequētibz b. m. p. imbellis. immineo. impator. impellor. Similiter in grecis noibus neutris i on. desinētibz. vt ipellion ipelliom. Trās it etia i r. vt corrigo. corrūpo. irriigo. Hāc autē mutatōz lrarū sciendū ē naturali quadā vocis ratōe fieri ppter celeriorē motū lingue labiorūqz ad vicinon facilius trāsēuntium pullus. Et scias. qz in .ij. li. ps. addit pene. Vñ dicit pene vbicunqz cuz ppositio ante dictōz ab r. incipientē sponit. mutat n. in r. vt corruo. Transit & supradicta cōsonans n. in s. vt scindo scissus. fundo fissus. in .t. vt canis catul? In c. ecquid p. enquid. Expellit in grecis in on. de sinentib? cū in latinam tranēūt formam. vt simoleo. draco. sicut ecōera addit latinis nomibus in o. desinētibz apud grecos. vt ciceron. catō p. ciccero & caro. Transit etia in u. vt sino sui. sterno stravi.

Manet. vt sapio pui. Assumit s. vt repositi. Duplicat. vt reperio repperi. Nisi eandem vim quā c. habet. n. in pncipijs ifinitozum vel interrogatiuoꝝ quozūdam noim posita. p. obliquos cas? in c. licet trāsiret. vt quis cui? cui. Siliter a verbis habētib? q. in quibusdā pncipijs in c. trāsferē. vt loquor locut? sequor secutus vt dicit ps. in pmo maio. Et i .x. li. dicit. Deponētia i quoz mutāt eā i cu. & sumētia tū. faciūt supinū loquor locutū. sequor secutū. Et post subdit ps. in primo li. Q. transt i s. vt torqueo torhi. sicut & c. pco p. si. Similiter abijcit n. in pterito pfecto sic & c. vt linquo liqui. vico vici. trās it etiam in x. vt coquo coxi. duco duxi. Apud antiquissimos frequēissime loco cu. sillabe qui. ponebat & ecōuerso. vt arqu? coqu? oquul? pro arc? cocus ocul? quū p cum quur p cur. De q. etia supradictū est quando teter. mmaui de h. q. c.

Sine aspiratōe ponit in latinis dictōnibus In grecis vero vel pncipalis vel gemmata i media dictōe aspirat. vt rethor rhodus pirrhus. Trās it in l. vt niger nigell? vmbra umbella In s. vt arbor vel arbos. Odos p. odor. verro vsus In duas s. vt vro vssi. gero facit gessi In u. cōsonantē. tero triui. sero seu In n. vt

encus pro erens

In metro apud vetustissimos vim suam frequenter amittit. Vt virg. in .x. eney. Ponite spes sibi quisqz. Transit in m. vt rursū p. rursus. dimiuo pro dis in nauo. Terenti? in adelphis Diminuet tibi cerebriū. Et scias. qz dimiuo p. duo m. dicit a dis & mmuo. id ē. in diuer. fas pres mmuo. Sed dimiuo p. vnū m. a di & mmuo importat diminutōz. Item s. mutat in n. vt sā quis nis. in r. vt flos floris. ius iuris. in x. vt aiāx p. aiās. & pistrix p. pistris. in quo sequimur dozel. Illi ei ornix p. ornix dicit. In d. vt custos custodif. ptes p. sidis. palus paludis. in t. vt nepos nepotis. virtus virtutis. in u. consonantē. vt bos bouis. Itē sepe p. z. solem? s. geminatā ponere. vt patrisso p. patrijo. Sepe etia s. p. aspiratōe ponit in his dictō nibus quas a grecis sūpsim? vt semis sex septem. sicut vult ps. in primo mioris. **H**ic ē sciendum qz s. frequēter inuenit liquecē maxie apd̄ antiquos. Et ideo de liquidis aliq̄ dicit. inuenit ē. liquecētia tam i vocalib? qz in consonantibus. & de vtrāqz hic dicam. Vocales vt dicit ps. apud latinos omēs ancipites sunt vel liquide. id est. que facile mō p. duci modo corripit possunt. Inuenim? em̄ qnqz vocales eandē p. duci. quādoqz corripit. sicut patz in hac dictōne tenebre cui? p. n. p. ducitur & cori. virtute illi? liquide que ē ibi. sez r. & vocantē liquide quādam similitudinē. liquidū em̄ de facti currit de vno loco ad aliū. sicut videmus in aqua & vino & oleo. Ita etia in vocalib? facile em̄ p. ducunt & corripunt. sicut dictū est. Similiter dicunt ancipites. i. dubie qz ad vtrūqz ponibiles sunt. vt ostensū est. In consonantibus em̄ etia sunt ancipites. sez liquide. vt l. r. que modo longā modo breuē post mutas posite i eadem sillaba faciūt sillabā. Nis quidā nō trātōa biliter addūt m. n. qz ipse quoqz omnes faciūt sillabas post mutas posite. Vñ ovidi? .x. mecha. P. scosamqz guidon grauidamqz amathunta metallis. Ecce hec lrā n. posita in eadē sillaba cū muta g. non facit vocalē sequentē. sez qui longā. Scias tamen. qz aliter dicunt vocales liquide & aliter cōsonantes. vocales dicunt liquide. qz defacili mouent de coreptōe in p. ductōem. sicut p. dictum est. Consonantes vero dicunt liquide. qz habēt potestates destruende coreptōis. qn̄ videlicet non liquecunt & nō destruēde quādo liquecūt. nam tūc vocalis breuis remanet sicut naturaliter erat. Inuenit etia hec lrā s. liquecere maxie apd̄ antiquos. qz videlicet in scāsiōne metri abijcit cōsonās cū precedēte vocali. quādo sequēs dictio incipit a vocali. & h? fit frequēter i hac lrā m. vt apud orac. Omib? hoc viciū ē cantozib? inter amicos. Quādoqz fit i hac lrā s. vt apud cathonē. Successus idignos noli tu ferre moleste. Abijcit em̄ s. cū sua vocali u. de hac dictōne successus. Quādoqz abijcit sine vocali. ut apud orac. Regis opus sterilisqz diu palus aptaqz remis. Abijcit em̄ s. finalis de hoc nomie palus. ut fiat breuis ppter sequentē vocalē. vel si liquifcit s. vltima hui? nomis palus i scāsiōne metri. Quod etia fit apud cathonē. Qd̄ nosti factū non rectum noli silere. qsi dicat noli ilere. & apud lucanū. Terga sedent crebro maculis distincta smaragdo. In scāsiōne em̄ s. abijcit & dicit maragdo. Inde etia est. qz disertus cori. p. m. sillabā di. cū sic natura liter longa. qn̄ cōponit ex di. & ars interposita s. causa euphonie qd̄ ibi liquecūt. Sic ergo frequenter fiebat olim i hac lrā s. eclipsis. qz s. sonū habz

valde facile & quasi sibilantē & multoties liquefacit
 Non solū autē s. liquefacit in metro. sed etiam in p̄sa
 licet de hoc p̄s. non faciat mentōem. Ideo nota. q̄
 s. posita iter duas vocales fere ubiq; liquefacit q̄n
 tum ad sonū. id ē. nō p̄ferē in sui pleno sono. vt ni
 si. designauit. Hoc autē nō post accidere in x. licet af
 finitate hēat cū s. Nō em̄ videreē ratōabile nec eu
 phonic consonū. q̄ x. cū sit duplex cōsonans semp
 deueniat ad mediū sonū simplicis & liquide p̄sonā
 tis. sicut ad sonū de s. liquida. vt videlicet p̄ferat
 eo sono quo p̄ferē nisi. dixit vel vexillū vel auxilia
 rus. Vnde aliter est dictō p̄ferēda q̄n scribit̄ p̄ s.
 & quādo p̄ x. sicut manifeste patz̄ in hoc p̄terito hau
 sit. q̄d scribit̄ p̄ s. quādo ē p̄teritū de haurio ris. et
 in hoc p̄terito auxit. q̄d scribit̄ p̄ x. quādo descen
 dit ab augeo auges. Similiter patet hoc in hoc p̄
 terito lūxit. q̄d scribit̄ p̄ s. quādo ē p̄teritū de ludo
 is. & in hoc p̄terito luxit. q̄d scribit̄ p̄ x. quādo est
 p̄teritū de luceo ces. vel lugeo ges. In quib; intel
 ligentib; patz̄ q̄ differēter p̄nunciet̄ x. ab s. liqui
 da. Sicut ergo pronunciat̄ auxit luxit. quādo scri
 bunē p̄ x. Item dixit vixit. Sic p̄nunciāde silēs di
 ctiones sunt. vt auxiliū auxiliat̄. vexillū vexillifz̄.
MAd maiore autē declaratiōem eoz; q̄ dicta sūt d̄
 liquidis scias. q̄ s̄m quosdaz; triplex est liquefaciō
 lrē. Est em̄ quedā liquefaciō que dicit̄ quedā habi
 litas elemēt. scdm̄ q̄ facile transit de p̄ductōe in
 correptōem. vel eōuerso. & hec est tm̄ i vocalib;
 Est etiam quedā alia liquefaciō que accidit̄ quan
 tum ad s̄bam lrē. siue scdm̄ naturā p̄latōnis ip̄ius
 id ē. s̄m q̄ ip̄a subtrahit̄ & non p̄ferē. vel semiple
 ne p̄ferē. sicut patuit in hac lrā s. Similiter habet
 in multis alijs tā vocalib; q̄ p̄sonatib;. vt sua
 deo suavis suauitas. ommitto. i quib; i scansione
 subtrahit̄ u. vel m. & ē hmōi liquefaciō s̄batalis.
 p̄cedens vero accidētalis. Et hec secūda pōt eē in
 vocalibus & consonatib;. sicut p̄dictū est. Est &
 terciā liquefaciō lrē que accidit̄ circa lrē potesta
 tem. sicut videm; in liquidis l. r. que nō semp̄ cum
 aliq; consonāte pōt. vocalē p̄cedentē. imo ip̄is liq̄
 scentibus vocalis cori. vt illud p̄speri. & tenebris
 addit. quas sine luce gerit. **H**ic nota. q̄ liquide
 pōtē post mutā i eadē sillaba naturaliter p̄mittūt
 p̄cedentē vocalem naturaliter breuē corripī. vt af
 secla & tenebre. Vnde dixi naturaliter breuē. qz̄ si
 naturaliter eēt lōga. nō possz̄ eē breuis. nec in versu
 nec i prosa. vnde qz̄ mater & frater naturaliter p̄d̄
 p̄mā. nunq; omatres & ofratres possunt in penul
 corripī. nec in versu nec i prosa. Si autē breuis sit.
 naturaliter pōt p̄duā & corripī in metro. vt tene
 bre p̄nl. cori. & tenebre p̄nl. pros. sed in p̄sa debz̄
 corripī p̄nl. vt opatres. tenebre. & hic omūter &
 q̄n generaliter cori. Hug; vero videt̄ fuisse quasi
 singularis opiniois in hoc. Dicit em̄ in quodam li
 bello que p̄posuit de accētū. q̄ quādo liquida pōt
 tur post mutā in eadē sillaba naturaliter. q̄ si voca
 lis ē naturaliter breuis pōt cori & p̄duci i metro.
 & etiā in prosa. si autē ē naturaliter longa tā i ver
 su q̄ in p̄sa pros. vt omatres. Vnde pōt dici s̄m
 eū tenebre p̄nl. cori. ita q̄ sit accētū in ānp̄nl. qz̄
 breuis ē naturaliter. Etiā pōt dici tenebre p̄nl. p̄
 ducta. eo q̄ accētū p̄ncipalis sit in p̄nl. p̄pter po
 sitōem consonantiū. Vnde potest tenebre in p̄nl.
 corripī. & p̄duā in prosa p̄ volūtate legentis. sed
 q̄d prius dictum est omūter tenebre. & hoc puto
 esse verum

Transit i s. vt verro versus. cōcutio cō
 cussus. C. vero antecedēte trāsit e. in x.
 vt pectō pexui. flecto xui. **H**ic nota
 q̄ sicut dicit̄ hug; in vncio cis. Regula ḡnalis est
 q̄ quoties t. ponit̄ āte i. purā sequēte vocali habz̄
 sonum de c. vt lectio amatio. nisi p̄cedat. s. vel. x.
 vel aspiratiō interciat̄ inter t. & i. vel nisi differē
 tia ip̄ediat. S. antecedēte. vt salustius. X. vt cōmī
 xio. Aspiratiō intercedit. vt corinthios. Et in hīs
 omib; & similib; t. retinet̄ in suo sono. licz̄ sequat̄
 i. pura. Differētia ip̄edit ne t. habeat sonū de c. licz̄
 i. pura sequat̄ in ista ḡtis licū viciū. ad differētiā
 istoz; nōoz; hoc viciū. hoc licū. Dicendum ē ergo
 ad corinth. Extingue flamas litū. Et similiter. vi
 tis viciū. vt t. retinet̄ in suo sono. licz̄ i. pura seq̄t̄
 Et scias. q̄ licet aliquando t. habeat sonū de c. vt
 dictū est. nō tamē c. accipit sonū de t. vnde dicti
 ones q̄ scribunt̄ p̄ c. debent p̄ c. p̄nunciari. vt facio
 facis. iacio iacis. aspicio cis. illicio cis. Ea vero que
 scribunt̄ p̄ t. accipiūt quādoq; sonū de c. vt dixi in
 quatio tis. potior. ris. sentio tis. sitio tis. Si at̄
 q̄ras. quō agnoscat̄ an facio scribat̄ p̄ c. vel per t.
 Dico. q̄ ad secundā p̄sonā agnoscat̄ que p̄ c. p̄nun
 ciat̄. vt facio facis. Et ita d̄ alijs similibus. quatio
 tis. sentio tis. & similia oīa scribunt̄ p̄ t. licet p̄
 nūciant̄ p̄ c. q̄d potest agnosci ad secundā p̄sonam
 & pluralē numerū. Dicimus em̄ quatio tis. q̄m;
 sentio tis. sentimus. & ita de similib; dicas. Ami
 cidia vero. pudicia. iusticia. & hmōi p̄ c. scribunt̄
 sic p̄ferūtur. qz̄ formātur a ḡtio. si veniūt a nomi
 bus secūde declinatōis. Vel a d̄tio. si veniunt a noi
 b; terciē declinatōis addita cia. Violētia vō & a
 stutia scribunt̄ p̄ t. sed p̄nunciātur sono de c. quia
 formātur a ḡtio violenti. a stuti. addita a. Pruden
 tia autē & negligentia scribunt̄ etiam p̄ t. licz̄ pro
 nūciantur in sono. c. qz̄ formātur a d̄tio. prudenti.
 negligentia. addita. a. & sic de similib; dicas. Sed
 pōt dubitari d̄ vigintiū. qz̄ hic t. n̄ accipit sonū
 de c. Dico. q̄ i. hic est in iūctura p̄positōnis. &
 sic nō est oīa regulam datā. qz̄ regula hic habet ex
 ceptōem. licet hug; non excipiat hic. vnde ad p̄
 dictas tres exceptōnes debet addi. Et nisi i. sit i
 iūctura p̄positōis. vt vigintiū.

Duplex consonas ē modo accipitur p̄
 es. vt in hoc noīe apex apicis. modo pro
 gs. vt in hoc noīe grex gregis. Trāsit tū
 & i u. cōsonantē. vt nix nius. necnon in ct. vt nox
 noctis. suppellex suppellectilis. S; hec oīa regulā
 declinari vidētur. qz̄ videlicet oīa noīa desinētia in
 x. faciūt in cis. vel i gis ḡm. exceptis quattuor no
 mibus que vidētur contra regulā declinari. scz̄ nix
 nius. nox noctis. senex nis. suppellex suppellectil.
 Composita vero simplicū declinatōez; sequentur
 vt p̄nox p̄noctis. exlex exlegis. subit etiam. x. loco
 aspiratiōis. vt verbo vexi. traho traxi. Vertitur i f.
 vt efficio effero. Et sciendū. q̄ quotiescunq; ex p̄
 positio p̄ponitur cōpositis dictōibus a vocali in
 cipit̄. vel ab his tribus consonatib;. c. p. t. ite
 gra manz. vt exaro exeo. exigo exoleo. exuro. execu
 tio. expeto. extrabo. Quidā vero dixerūt. q̄ etiā
 x. sequēte. s. integra manet. vt si dicatur exsequor.
 exspes. sed isti videntur facere cōtra grecoz; con
 suetudinē. Illi enī. s. sequēte nunq; x. p̄ponunt
 sed. h. Melius ergo. vt dicit̄ p̄s. in primo maioris.
 nos. x. solam ponimus que ponitur p̄. es. Cuius
 ratōem nō solū ip̄e sonus auriū iudicio possit red
 dere. s; etiā. q̄ gemiari. s. aliq; consonāte antecedēte

mime pōt. gemiari autē videretur post consonātes
si x. antecedente que loco es. fungit ipā consequatur.
vt dicat exsequie. exsequor. Qd si liceret. licet
bit etiā a simili post b. vel p. qual loco. x. dupli
cis consonācis accipiunt addere s. vt dicat obfessus.
abfessus. qd mime licet. qz non pōt duplicari
consonās alia sublequere consonāte. qm nec atcedere
te nisi sic liquida ante mutā. vt supellex. suffragor
sufflo. effluo. effrigor vt dicit ps. i. primo li. tracta
tu de. b. Tū duplex consonans. vt x. pōt inueniri an
tecedere consonāte. vt lanx falanx. & sequere. vt ex
peto. Et nota. qz sicut dicit ps. i. xiiij. li. Nulla alia
pars i. x. desinit apud latinos nisi noia & ex ppositio
tio q̄ greca ē. & vix & pax aduerbiū comicuz quo
vicitur terenti. qd siliter grecuz est. Et scias. qz x.
incipit ab i. cum alie semiuocales ab e. incipiant.
Et ē ratio. qz in i. terminat apud grecos. Vocatur
em xi. sicut docet alphabetū grecū. Vñ p apostro
phen dicim. ix. Vñ hic nota. qz vocales dicuntur.
qz p se vocē faciunt sine consonātib. vnde quelibet
vocalis p se facit sillabam. vt amo. & inchoat vo
cales a suo noie. & in se terminant siue in nomen
suū. Consonātes autē dicunt q̄si cū alio sonāte. i.
cum sono vocalis. Non em possunt pferri consonā
tes sine sono vocalis. & hoc satis patz in eoz pla
tōib. sicut cū dicit be. ce. de. similiter nō possūt
p se pficere sillabā sine pntia vocalis. vocalis vero
sine eis sillabā facit. Tantū em fere refert inter vo
cales & consonātes quātū inter aīas & corpa. Aīa
em per se mouet & mouet corp. Corp autē non
mouet aīam nec p se mouet. sicut patz in cadauere
ita & vocales p se mouent ad pficiendū sillabam.
& ipas consonātes mouēt secū. Consonātes vero si
ne vocalib. immobiles sūt ad pficiendā sillabā. Semi
uocales autē ab e. incipiūt & in se terminant absqz
x. que sola ab i. incipit. p apostrophē greci nois xi.
qz necesse fuit cū x. sic semiuocalis a vocali incipe
& in se terminare. Que x. nouissime a latinis assu
pta post oēs ponit lras quib. latine dictōes egēt
Q aut ab i. incipit ei. nomē. ostēdit etiā seruius i
nmento qd scribit in donatū his verbis. Semiuoca
les sunt septē que ita pferunt. vt inchoent ab e.
lra. & desinēt in naturalē sonū. vt. f. l. m. n. r. s. x.
sed x. ab i. inchoat. Idēz etiā cutropi. cōfirmat
dicens. vna duplex consonā x. que ideo ab i. incipit
qz apd grecos in eadē desinit i. ut xi. Mute aut a se
incipiētes & in e. vocalē desinētes exceptis q. & k.
quarū altera in u. altera i. a. finit sua pficiūt nomia
Incipiūt ergo mute a sono muto siue a sono ppro
& terminātur in sonū vocalis. cū ergo plurimum
denotetur lra a pncipio & son. mutaz sit in pnci
cipio mute. sicut patz i earū platōe merito vocate
sunt mute. Incipiūt ergo vt dixi mute a sono muto
siue a sono ppro. & terminant in sonū vocalis e.
vt be. ce. de. excepta f. quā quidā ideo posuerūt se
miuocalē. vt seruius sup. qz incipit a vocali. f. ab
e. sic semiuocales. & terminat in sonū prium. hoc
tamē nō facit eā semiuocalē. nomē & lre nō mutat
eē litere. Vñ dicit ps. i. primo maio. Nichil ei alio
semiucalis habet litera hec f. nisi nois prolatōem
que a vocali incipit. sed hoc pteat in lre mutaz nō
debit. Si ei eēt semiuocalis necessario terminalis
nominum inueniret. qd mime repies. Nec atē l. vl
r. in eadē sillaba posset poni. qui locus mutaz est
dūtaxat. nec omunē atē eadē positā facerz sillabaz
¶ Volo etiā te scire. qz quātū semiuocales viciunt
a vocalib. em viciunt & ipse mutas. vt sup. tetigi.

qd patz ex eo. qz vocales habēt tres ppietates. p se
enī pficiunt vocē. inchoat noia. & terminat similiē
Semiuocales autē haz duas tātū hnt. Nā inchoati
ue sūt dictōnū & terminales. vt nil. & ita de alijs
semiucalib. que quādoqz inchoat dictōes. quā
doqz terminat. tertiā vero nō habēt. scz qz p se vo
cem non pficiūt. & ita viciunt a vocalib. Mute
vero nec p se vocē faciūt. nec omēs terminat noia
licet qdā eaz terminat noia. sicut. c. d. t. & hoc in
paucis noibus exercēt. nam pauca noia desinēt in
eas inueniuntur. inchoat tamē noia. & ita vnā tātū
sibi vendicāt ex illis trib. ppietatib. Vmcentur
ergo a semiucalib. fm qz semiuocales a vocalib.
qz licz inchoent. tamē raro terminat noia. Tū & a
puo grecos vocales & semiuocales tm terminant.
noia nō mute. & merito. Illa enī debent eē in fine
que multū sonāt. qz omis platō pl. festinat circa
finē. & pl. sonat. Vnde etiā oratores exaltāt vocē
suā in fine vel circa finē. Habēt ergo semiuocales
scdaz euphoniā. Nā meli. & pfecti. sonāt q̄ mu
te. sicut & vocales ipis semiucalibus. Hec dicta
sunt de semiucalib. grā dei & de x.

Vocalis ē semp. & scribit tātū i grecis
nomibus & barbaris sicut & z. Vnde qn
do y. ponit inter duas vocales ē vocalis
& p se sillabicat. vnde psopopeya ē sex sillabarum
& ita de silibus dicas. qz autē mentio facta ē de x.
& z. q̄ sunt duplices consonātes. & i. aliq̄ndo est du
plex consonā. Idēz hic dicā de i. ostēdens q̄ndo sit
duplex consonā. & q̄ndo simplex. Deide etiā sub
iungā de u. consonāte.

Potest eē simplex consonā. & aliq̄ndo du
plex. v. vero tātū ē simplex consonā.
¶ Notandū ē ergo. qz i. consonā posita na
turaliter inter duas vocales vim suam retinēt. as
lias seruātes. & maxie in simplici dictōe. accipit p
duplici consonāte. & debet sillabari cū sequēte sil
laba. vt maior troia. Si enī i. remanēt vocalis eēt
tres vocales iuncte sine vlla media consonāte. & i.
de pueniret hiatus intolerabilis. vt vult. ps. i. iij.
li. maio. In tenuia autē remāit i. vocalis. & ē ratio
hui. hec. qz nēs pluralis neutri generis format. ab
ablatio singulari desinēt in i. debet supare illū ab
latiū vna sillaba. vt mari maria. forti fortia. Hoc
aut nō fuit in hac dictōe tenuia. nisi i. remansit
vocalis. Preterea quādo i. ē duplex consonā. de
bet sillabari cū sequēte sillaba. qd nō fit in tenuia

¶ Notandum etiā. qz inuenitur i. int. duas voca
les positū simplex consonā. s. in cōpositis tātū.
vt reiectus reijce. sicut docz ps. in orthographia i
troducēs exēplū virgilij. Titire pascentes a flumie
reijce capellas. Ecce he quattuor sillabe re. ij. ce.
ca. sunt omēs breues. & faciūt pceumaticū cons
stantē ex quattuor sillabis breuib. Oportz ergo.
qz i. ibi non sit duplex consonans. imo simplex. cū
non faciat ibi positōnē. Ratio aut hec ē. qz i. non ē
inter illas vocales naturaliter. s. grā cōpositōnis.
Cum ergo hec ppositō re naturaliter breuis sit ibi
etiā correpta iueit a poeta. Vnde pposita excludū
tur. in hoc qz dicit naturaliter. Et hoc vult hug. q̄
dicit. qz baiulo as. ē verbū simplex. & sic ibi ē du
plex consonans. & pdu. p. mā. Si aut baiulo sit ibi
cōpositū verbū. tūc non ē i. ibi duplex consonans.
nec prima longa. s. poti. breuis. Iuxta illud. Clo
to colū baiulat. lathesis trahit. atropos occat. Itē
dicit hug. qz maiister cōponit a maior & sterion.
quasi maior in statōe. & debet scribi media sillaba

p duo. ij. vnū consonans. & aliud vocale. vt dicat
 maijter. Sed cōstat. q̄ maijter habet primam bre
 uem. & est cōpositū. ergo si scribat p duo. ij. maij
 ster i. non erit ibi duplex consonans cum sit prima
 breuis. Alij dicunt. q̄ reijcio tā in p̄nti q̄ in p̄te
 rito primā p̄ducere & corripere inueniē. q̄ ibi i. po
 test esse simplex consonans. & sic primam corripit.
 Vnde virgili? Titire pascētes a flumine reijce ca
 pellas. Vel p̄t i. ibi eē duplex consonans. & sic p̄
 ducitur prima positōne. Vnde idē virg. Reijce ne
 maculis obfufcēt vellera pellis. Alie vero p̄posi
 tiones opōsite cū hoc verbo iaceo penit? p̄ducū
 tur. vt inijcio. adijcio. eijcio. p̄ijcio. deijcio. in qui
 bus oibus i. duplex consonans est āte i. vocalem. &
 i. silius opiniois fuit maijter bñ. **H**is v̄is dicit
 p̄t. q̄ i. consonans posita inter duas vocales natū
 raliter ē duplex consonans & positōem facit p̄cedē
 ti vocali. vt maior. peior. & hec regula ḡnalis est
 in simplicia dictione. De tenuia non ē obiectio. q̄
 ibi i. non ē consonans cū non sillabicā. ē cum secunda
 sillaba s̄z p̄ se. q̄z vocalis est. In cōpositis autē habz
 instantiā. Sed hoc p̄t excludi in eo. q̄ dicit i. po
 sita inter duas vocales naturaliter. q̄z in opōsitis
 non videt ibi i. ē naturaliter. sed potē. accidētali
 ter. s̄z r̄atōe opōsitōis. Aliq̄n etiā facit positōem
 etiā in cōpositis. vt adijcio. eijcio. q̄a ponit inter
 duas vocales & sillabicā cū sequenti sillaba. licet
 hoc oīno nō sit naturaliter. vt sup̄? declaratū est.
Paret ergo quōd verifcēt regula p̄dicta i. consonans
 posita naturaliter inter duas vocales vim suā ser
 uātes. et maxie in simplicia dictione accipit p̄ duplici
 consonante. Hec autē p̄icula vim suā seruātes non
 est declarata. Ideo nota. q̄ hoc additū est. q̄z i. po
 situm inter u. post g. vel q. & alterā vocalē non ē
 duplex consonans. imo vocalis. R̄atō autē huius ē.
 q̄z altera illaz vocaliū. s̄z u. nō seruat ibi vim suā
 imo amittit. Iuxta illā regulā de dyptōgis sup̄ius
 datā. s̄z u. posita post g. vel q. vel s. sequēte voca
 li i. eadē sillaba amittit v̄i litere. vt q̄ ligua suadet.
Ex quo p̄t. q̄z in his dictionibus nequior. p̄mguoz
 quā. & silibus ibi i. non ē consonans sed vocalis sicut
 docet p̄t. li. iij. maio. in tractatu cōp̄atiuoꝝ. Qui
 dam contra p̄dictā regulā obijciūt de coire. vbi i.
 non ē duplex consonans posita inter duas vocales
 cū p̄cedēt vocalis corripit s̄z eo. Vñ lucan? Nec
 coire patres r̄. Sed ex p̄dictis patz solutō. quia
 videlicet nō ē ibi i. inter duas vocales naturaliter
 imo accidētali. videlicet grā cōpositōis & sin
 cope. Deberet em̄ dicit coire. sed p̄ sincopā dicit
 coire. sicut coij. Vnde i. his dictionibus coire. coij
 coijse. introiere. introierūt & similib? remāsit i.
 vocalis cū non sit ibi naturaliter inter duas voca
 les. & hoc etiā patz. q̄z i. non sillabicā cū sequenti
 sillaba sed p̄ se solā. q̄ nō possz fieri si esset conso
 nans. Sic vidim? q̄n i. sit duplex consonans. Nunc
 videam? quando sit simplex. Et dicendū est scdm̄
 p̄t. q̄z i. modo p̄ simplicia mō p̄ duplici accipit con
 sonante. Pro simplicia. q̄n ab ea incipit sillaba i. p̄
 cipio dictionis posita subsequēte vocali in eadē silla
 ba. vt iuno iupiter. Pro duplici autē. quādo in me
 dio dictionis ab ea incipit sillaba post vocalē āte se
 positam. subsequēte quoqz vocali i. eadem sillaba.
 vt maius. peius. eius. p̄ simplicia quoqz in media di
 ctione inueniē sed in cōpositis. vt iniuria. cicctus
 reuce. Virg. in bucolic. p̄celeumaticū posuit p̄ da
 ctulo. vt Titire pascētes a flumine reuce capellas

U Est consonans quādo ab ea incipit sillaba
 i. p̄cipio dictionis posita sub sequēte vo
 cali in eadē sillaba. vt venus. & est cātū
 simplex consonans. Vnde dicit p̄t. q̄z in ea p̄ualuit
 potestas simplicis consonantis. S̄z videt. q̄ sit du
 plex cōsonans. Nam si dicā cupiui p̄nt. p̄du. ii. dicaz
 cupi p̄nt. cor. Et sic videt. q̄ v. sit i. ibi duplex cō
 sonans. & p̄stet positōem vocali p̄cedenti. Ad b̄
 dicendū est. q̄z u. tm̄ est simplex consonans. n̄c illa
 vocalis p̄cedens positōem ab illo u. recipit. imo ē
 naturaliter longa. sicut p̄z in sup̄mo & p̄cipio.
 in quib? nō ē u. & tamē p̄du. p̄nt. vt cupi? ca. tū.
Et scias. q̄z u. posita post. g. q. vel. s. sequēte voca
 li in eadē sillaba amittit vim lr̄. nā vim consonan
 tis nō habet ibi. cū non faciat positōem cum altera
 cōsonante. vim vocalis non habet. cū nō faciat cū
 altera vocali cum q̄ est in eadē sillaba dyptonguz.
Et sciendū. q̄z hoc verū est vbi u. cū altera vo
 cali sequēte est in eadēz sillaba. vt quis. anguis. Si
 vero sunt in diuersis sillabis. non ē verū. vt arguo
 exiguus. & hoc accidit tm̄ vbi ē. g. & nō. q. Nam
 q. nunq̄ p̄t sillabari vel scribi nisi sequētib? dua
 bus vocalib? q̄ sunt in eadē sillaba secum. & ideo
 quāuis iste n̄s quis scribat p. q. ḡs tamē ei? non
 scribit p. q. sed p. e. vt cui? q̄z in cuius i. est cōso
 nans nō vocalis. Ex p̄dictis patet. q̄z equus equi.
 & equus a. um. & similia scribunt p̄ duplicem. u.
 post. q. **De recto ordine literarum.**

D ictō de diuisione literaz & earū muta
 tione. nunc dicendū ē de recto ordine
 iparum literarū. Scias ergo. q̄ vnici
 qz lr̄ accidit tria. s̄z nomē. figura. potestas. No
 mē. id ē. noiatio. vt a. b. & sunt elemētōꝝ noīa in
 declinabilia tā ap̄d nos q̄ apud grecos. Et hoc du
 plici de causa. Prima est. q̄ simplicia & stabilia de
 bent ēē elemēta q̄si simplex fundamentū cuiuslibet
 doctrine & immobile. Secunda ē. q̄z si variare ē
 rum noīm declinatō. significatō euanesceret. cum
 vocales a suis vocibus oficiāt sua nomia. Si enī di
 cere ē hoc. a. hui? atis. non ēēt āplius nomē illius
 lr̄ in obliquis. similiter de vnaquaqz lr̄ siue vo
 cali siue cōsonante. quare noīa elemētōꝝ in decli
 nabilia remāserunt. Figure accidit quas videmus i
 singulis lr̄is. Potestas vero est ipa p̄nunciatō. p̄
 p̄ter quā & figure & noīa sunt muēta. Diuiditur
 tamē potestas lr̄ in substantiālē & accidētālē. Sub
 stantiālē potestas lr̄rū. est lr̄m ēē vocalē vel con
 sonantē. semiuocalē. vel mutā. Accidētālē vero ē
 multiplex. videlicet coreptō. p̄ductio. aspiratō. le
 uitas. liquescētia. duplicitas. imuatō. trāsmutatio.
Ordo etiā accidit lr̄is. sed non assignat eis p̄ acci
 dente. q̄n pars dicit esse potestatis. Q̄m aliqua
 litera p̄ponat vel postponat i. sillaba hoc habet a
 modo p̄nunciandi. q̄ nichil aliud ē q̄ potestas. Ac
 cidit ergo ordo literis. qui quāuis in sillabis dimo
 sat. tamē q̄z cōiunct? esse videt cū potestate ele
 mentoꝝ. non absurdū puto nunc illū cū subiūgere.
Sunt ergo vocales p̄positiue. videlicet subsequen
 tibus alijs vocalibus in eisdem sillabis. a. e. o. Sub
 iunctiue. e. u. vt ae. au. eu. oe. I. quoqz apud anti
 quos p̄t. e. ponebat. & cī dyptōgū. f. a. e. b. a. r. quam
 pro oi. i. longa scribebant more antiquoꝝ grecoꝝ.
Dyptongi autē quib? nunc vtimur sunt quatuor. f.
 ae. au. eu. oe. de quib? sup̄ dictū est. Nunc ergo d̄
 ordine consonantiū videam? & p̄mo de ordine se
 miuocaliū. In semiuocalib? sūt alie p̄positiue alijs
 semiuocalib? in eadem sillaba. vt in sequente n. vt

annis · damnū · somnū · hīmnus · Et ut dicit papias
 Somniū somnum & cetera similia q̄ habēt m : āte
 n · in eadem sillaba debent pronūciari Et marcian⁹
 in orthographia sua dicit q̄ lrē q̄ inter se copula-
 ri nō possunt adiecta alia lrā sociantē · vt · m · & · n ·
 cum non coeant vocali antecedēte vniuntē · vt i oī
 & in somno · § · quoq; p̄positiua est sequēte · m · vt
 smirna · smaragd⁹ · p · s · nō per · 3 · scribi debet Nam
 vt dicit p̄ · in p̄mo maio · Viciū faciunt q̄ · 3 · āte · m ·
 scribunt · Nunq̄ em̄ duplex lrā in capite sillabe po-
 sita pōt cum alia iūgi cōsonāte · Preterea · s · frequē-
 ter liquescit in metro · 3 · vero nō · Sic ergo ille ver-
 sus posset culpāri · si smaragd⁹ scriberet p · 3 · quez
 ponit lucan⁹ in · x · li · Terga cedēt crebro maculis
 distincta smaragdo · § · vero ibi scripta cessat rep̄-
 hēnsio · Nam s · frequēter liquescit in metro · Et iō
 illa sillaba ma · pōt ibi corripī · vt sup̄ ostēsus est · In
 fine autē sillabe omēs liquide solent āte · s · poni · vt
 puls · hiems · mons · ars · Similiter āte · x · excepta m ·
 vt falx · lanx · arx arcis · In mutis p̄ponunt b · & g ·
 sequēte · d · vt bellū genus lapidis · abdomen · mi-
 goonides · C · vero & p · preponuntur sequente t ·
 vt actus · lect⁹ · dyptong⁹ · Vnde peccat qui silla-
 bicant ac tus · sed debēt sillabicari a ctus · qz · e · cuz
 t · sunt eiusdē sillabe · & sic de oībz̄ p̄dictis & simili-
 bus · Semiuocales nulla p̄ponit mutis · nisi s · sequē-
 te · b · vt asbestus · asbutēs · C · vel q · vt scuti · s · qua-
 loz · p · vt spes · spera · T · vt stat⁹ · ante aliā autē nul-
 lam mutarū · Hic nota q̄ sicut dicit p̄ · p · non pati-
 eur r · ante se in eadē sillaba · si autē obijciat de hoc
 nomie stirps · in quo · r · ponit āte p · in eadē sillaba
 Dico q̄ p̄ · intellexit in p̄cipio sillabe · Principiūz
 autē voco · quidq̄ ē ante p̄mā vocalē · Cum ergo p̄
 n̄ patiat r · ibi an̄ primā vocalē cessat obiectō · Po-
 test etiā aliter dici · Quod em̄ dicit p̄ · intelligitur
 q̄n̄ p · sumit in vi sua & simpliciter · ibi autē non su-
 mitur p · simpliciter siue i vi p̄pria · imo ps · ibi col-
 laterales sumunt p̄ vna figura q̄ ē apud grecos · et
 vocat p̄si · & hui⁹ ē figure · Et ut vult p̄ · i p̄-
 mo maio · Hoc interest iter elemēta & lrās · q̄ elemē-
 ta p̄prie dicunt ip̄e · scz̄ p̄nunciatōes · Note autē ea-
 ruz lrē · abusiue tamē & elemēta p̄ lrās & litere p̄
 elemētis vocantē · cum em̄ dicim⁹ nō posse stare in
 eadē sillaba r · ante p · non de literis dicimus · sed de
 p̄nunciatōe literaz̄ · Nā quātū ad scripturā possūt
 cōiungi · non tamē etiam enūciari nisi postposita r ·
 vt p̄iceps · Mute vero semiuocalib⁹ p̄ponuntur ·
 Liq̄de absq; · m · oēs pene oībus · vt Bl · blāuus · Cl ·
 clar⁹ · Dl · abodlas nomē barbaz̄ · Gl · gladius · Pl ·
 aetas · Pl · planus · Fl · flau⁹ · Bn · abnuo · sed ibi b · ma-
 gis est sup̄ioris sillabe · qz̄ p̄positio debet sillabicari
 p̄ se · Cn · cnid⁹ · Cr · crudus · Dn · ariadne · Gn · gneuf
 Tn · etna · Pn · therapne · Br · vmbre · Cr · crebie · Dr
 draco · Fr · frater · Gr · grat⁹ · Pr · p̄ratū · Tr · tract⁹
 Ante m · autem inuenitur · c · d · g · t · sicut pira ·
 cmon · alemena · dragma · admet⁹ · ritmos · p · p̄ponit-
 tur huic litere · s · in p̄cipio sillabe · vt ipse · p̄fita-
 cus · & sic cōstat · q̄ p · & · s · debēt simul sillabicari
 B ante · s · vel t · nunq̄ inuenitur in p̄cipio sillabe
 nec etiam stare pōt · Et ideo b · suertit in p · vt nu-
 bo nuptū · Analogia em̄ requirebat b · in p̄te
 rito & sup̄mo cum esset b · in p̄nti · scz̄ euphonia co-
 git scribi p · p · & non p · b · dictas dictōes · Vñ p̄ ·
 in fine primi maio · dicit nubo nupti · scribo scripsi
 faciunt · quāuis analogia p · b · cogit scribere · sed eu-
 phonia supat que etiā nuptā nō nubtā · & scriptuz̄
 non scribtū · cōpellit p · p · non p · b · dicere & scribē ·

De sillaba.

Quō de lrā nunc videndū ē de sillaba · &
 de sillaba hoc modo · Primo qd̄ sit sillaba
 quot literis cōstare videat & pōt · & quo
 ordīne · Secūdo de literis terminantib⁹ sillabam ·
 Tercio de accidētibus singulis sillabis · Scias ergo
 q̄ sillaba vt dicit p̄ · in · ij · maio · est cōphēnsio lrā
 rum consequēs sub vno accentu & vno spū · plata
 Abusiue tamē & singulari ū vocaliū sonos sillabas
 noīam⁹ · Possunt tamē & sic diffiniē sillabā · Silla-
 ba est vox lrālis que sub vno accētū · id ē · vno sp̄-
 ritu indistāter p̄fertur · A singulis tamē incipient
 non plus q̄ ad sex literas p̄cedere sillaba potest in
 litimo sermone · vt ab ars · mars · stās · stirps · Et no-
 tandū · q̄ sillabe que ex singulis cōstāt literis nō
 plures sunt q̄ ip̄e vocales ex quib⁹ fiunt · Quot āt
 ex amplioribus pene innumerabiles · Nulla sillaba
 tres vocales habet · vnde u · & i · non aliter iungūt
 dyptongis nisi loco pōite cōsonatiū · u · tamē etiā
 tunc iungi pōt dyptongo cum amittit vim lrē · vt
 quae · linguae · Sepe inueniunt p̄ duab⁹ vocalibus
 iunctis · hoc est p̄ dyptogo singule vocales pōite
 vt plostrū p̄ plaustrū · & i q̄ro p̄ iquaero · & ubiq; ·
 p̄ eu dyptongo e · pdu · vel i · Que singulari lrāz̄
 sunt · scilicet sillabe ex vocalib⁹ · vt dictū est cōstāt
 vt a · e · i · Que autē ex duabus cōstāt · vel a vocali
 bus fiūt · & inueniē dyptongus in · ae · oe · vel a · vo-
 cali & cōsonāte ātecedēte vel sequēte · Antecedē-
 te · vt da · cōsequente vt ad · non plures tñ q̄ tres
 cōsonātes ātecedere vocalē nec rursus consequi
 nisi tres possunt · Sed hic notandū est · q̄ si antece-
 dunt tres cōsonates nō possunt nisi due cōsequi
 vocalē · vt mōstrās · nec itez̄ si osequātur tres pos-
 sunt ātecedere nisi due · vt stirps · Si antecedēs sil-
 laba terminet in cōsonantē · necesse est etiā sequē-
 tem a cōsonāte incipere · vt artus · arduus · nisi sit cō-
 positū · vt abeo · adeo · peo · Herodian⁹ tñ de ortho-
 graphia ostendit rāōnabilius eē sonoziusq; quan-
 tum ad ip̄am vocis platōem · in compositis quoq;
 simpliciū regulam in ordinādis sillabaz̄ lrās serua-
 ri · Sed contra eū sic obijciē · ergo oblit⁹ · oblat⁹ ·
 obzuo · abrauo · & similia si b · er · an · sit in secundā sil-
 labam · more simpliciū dictionū p̄mā omnez̄ habē
 in metris oportet · vt posset etiā corripī · scz̄ hoc nus-
 q̄ inueniē Preterea · circūeo & circūago & similia
 non paterent elisionē m · in p̄nunciatōe si trāsiret in
 sequentē sillabā m · Nec in p̄hibeo · exhibeo · ihuma-
 tus · anbelo · inbibeo · adhuc · adhinc & silibus secun-
 de sillabe p̄cipialis aspirareē vocalis · si terminalis
 p̄sonās p̄positōnis i eā trāsiret · quō i istic · istoc · &
 hic · istic · c · istuc · Si vero in mediā dictionē sillaba a
 vocali incipiat · necesse ē ātecedēte quoq; nisi sit cō-
 positā in vocalē terminari · vt pietas · curialis · peo ·
 ruo · minuo · Est tñ q̄ndo in cōpositis etiā subtrahit
 cōsonās · vt coeo cois · quandoq; mutāt · vt come-
 do ubi etiā p̄positō non sillabicat p̄ se · sed transit
 ad sequentē sillabam Item scias · q̄ cōsonans pōi-
 ta inter duas vocales semp̄ est de sequenti sillaba in
 simplici dictionē · vt amo · oro · nisi geminet · tūc eī
 vna cōsonās ē de prima sillaba · & sequēs de secū-
 da · vt assus · sed in cōposita dictionē est de p̄ceden-
 ti sillaba si naturaliter sibi coheret · vt adeo · peo
 Primitiāpales sillabe · hoc est in p̄cipio dictionū
 positae ab omnibus incipere literis · desinere ta-
 mē non in oēs possūt sed i has · In vocales quidē
 omēs a quacunq; cōsonāte incipiat sequēs sillaba
 vt mare · genus · filius · vorū · ludus · In cōsonātes

vero si sequens syllaba a vocali incipiat. non pos-
sunt syllabe desinere. nisi ut dictū est in dictōibus
q̄ ex p̄positōibus i consonātes desinētib? . vel alijs
p̄tibus oratōis sunt compositae. ut abutor. obau-
dio. obedio. subeo. aduro. in eo. exacuo. intereo. pa-
go. alter utrum. transeo. Nec tamen si sequens
syllaba a consonante incipiat. licet antecedentem
i quācunq; cōsonantem desinere. ergo p̄ singulas
p̄sonātes. ut potero id tractare conabor.

De litera b.

B Terminat p̄cedentē syllabā. si sequēs quo-
q; ab eadē incipiat. ut sabburra. sabbatuz
gibbus. gibberofus. gibb. obba. Compo-
sita quoq; a p̄positōib? in b. desinētib? & ab alijs
dictōibus a b. incipētib? . ut subbibō. que tñ con-
sonās c. sequēte solet plerūq; mutari in eā. ut oc-
cīdo. accūbo. succūbo. succūmo. succūdo. In quibus
dam tamē p̄ ab. abs. p̄positō cū dictōibus a c. inci-
pientib? cōponit. ut abscondo. abscedo. abscido.
Ob quoq; ē q̄ndo assuit s. tūc cū opōit cū dictō
ne a c. incipiente. ut obscurus. obscenus. ita dicit p̄s.
in secūdo li. maio. Sed in ix. li. dicit. q̄ inuenitur
obs. a quo cōponit obscenus. Vnde dicit. obsoleo
quoq; obsoleui facit. non est em̄ a soleo. solit? sū.
q̄d vel solui facit p̄tentū. sed ab obs. & oleo. sicut
obscenus? ab obs. & cenādo. E. etiā sequēte i eandē
cōuertit b. ut officio. offundo. sufficio. suffero. vel
cōuertit in u. vocalē. ut aufero. aufugio. & opōit
aufero ex ab. & fero. aufugio ex ab. & fugio. Ratō
autē quare b. non cōuertit hic in f. sed in u. vocales
est hec. q̄ si scriberent ibi duo ff. dubiū esset. utrū
essent cōposita ex ab. vel ad cū utraq; illaz p̄po-
sitōnum cōuertat suā consonantē in f. sequente
ea. Nec est incōueniens. q̄ b. mutet in u. cū etiā u.
aliquādo cōuertat in b. ut celebs. cōponit em̄ a ce-
lestem. & vitā. et ducens. S. quoq; sequēte in eaz
transit b. ut suggero. oggānio. Necnō etiā m. sub-
sequēte. ut sumitto. Preterea omitto p̄ omitto
dicim? Horac. i secūdo sermonū. Aut spem depo-
nas. aut artē illusus omittas. subtrahit vnuz m. ut
p̄imā corripit. Idem patit b. sequēte p. ut oppo-
no. suppono. Quandoq; tñ. ut dicit maister. bene
abijcit b. sequēte p. ut opio. & opior. sicut d. in a.
peno. R. quoq; sequēte p. plerūq; in eā ouertit
b. ut arripio. surripio. In quibusdā tñ manet im-
mutabilis. ut abrogo. abrado. & hoc fit causa differē-
tiē. q̄ si arado. arrogo diceremus p̄ duo r. dubiū
esset. utrū essent cōposita ex ab. vel ad. cū utraq;
p̄positō mutz extremā cōsonantem in r. sequēte r.
Item ob. retinet b. sequēte r. ut obruo. Alijs autē
quibuscūq; lris sequētib? integra manz b. ut abdo
obdo. subdo. subdolus. abhinc. abluo. sublat? . oblo-
quo. abnego. obnitor. subnixus. Ergo nulla nisi p̄-
positō cogat antecedēs syllaba in b. pōt desinere.
nisi cōsequēs quoq; ab a. incipiat ut ostēsum ē i p̄-
dictis noibus. ita dicit p̄s. in secūdo li. In tracta-
tu autē p̄positōnū sic dicit p̄s. A. ab abs. e. ex. fere
eadē significatōis vim habēt. Nā & locales & tēpe-
rales & ordinales silitet inueniunt. Sed q̄ndo cō-
sonans sequit a. & e. magis p̄ponunt in appositōe
ut a domo. e. iure. Ab vero & ex. sepissime in opo-
sitōe non solū vocalib?. sed etiā cōsonantibus p̄po-
nunt. ut abigo. abduco. exuro. excurro. In appositō-
ne vocali quidē sequēte semp. ut ab illo. ex illo. cō-
sonanti raro. Nā a quidē & e. vocali q̄dem sequen-
te nō p̄ponunt. Ab autē & ex. cōsonantib? sequēti-
bus solēt p̄poni si nulla asperitas vocis phibeat.

Ab tantū i p̄positōe cōsonantib? solet p̄poni. Ab
oibus in compositōe p̄ponit lris absq; c. vel q. vel
e. ut abbrevio. abduco. affat. nam b. in f. cōuersa ē
Aufero in quo b. conuertit in u. tam euphoniē q̄
differētiē causa. ne si affero dicas ab ad p̄positōne
& fero cōponi videat. abluo. abnego. omitto in
quo b. in m. cōuertit. arripio in quo b. in r. ouertit
asporto in quo b. in s. mutatur. sicut & i aspello
differētiē causa. ne si apporto. & appello dicā? ab
ad cōposita estimēt. Hec p̄s. Vnde versus. Ab si
cōponis elemēta quecunq; sequunt. C. q. t. tantum
simul he tres excipiunt. Ex p̄dictis collige. q̄ hec p̄-
positō ob his literis sequētibus mutat b. i illas. scz
c. ut occido f. ut offero g. ut oggānio p. ut oppo-
no. Quādoq; subtrahit b. ut opio si autē sequat m.
subtrahit b. ut omitto vel mutat in m. ut omit-
to. Quādoq; tamē intercipit s. cū dictōne incipit
te a c. ut obscurus obscenus. Vñ quidā dixit de p̄-
dictis. Cur. fere. grex. po. mū. nunc. ob. mutatur
in illas. Ex p̄dictis patz. q̄ opprobriū scribit p̄ ge-
minū p. Componit em̄ ex ob & p̄briū mutato b.
in p. De ab facis patz p̄dicta. Sub ut vult p̄sc.
in tractatu p̄positōnū his lris sequētibus mutat b
in illas. scz c. vel f. vel g. vel m. vel p. ut succūbo
succuro. sufficio. suffero. suggero. sumitto. sumo
ueo. supparo. suppono & sic de alijs similib? In cō-
positōne vero modo locale vim retinet sub. ut sub-
eo suppono s̄bjcō sumitto s̄bouco s̄berabo mō di-
minutiā vī. ut subideo s̄berstis suffūdo. An vō
sub mutet in r. sequēte r. nō facit mentōnem p̄s. in
xiiij. li. in tractatu de p̄positōib? Sed in secūdo li.
ut dictū est sup. dicit p̄s. q̄ b. sequente r. plerūq;
in eam cōuertit. ut surripio rē. vide sup. Dicit etiā
ibi p̄sc. q̄ b. mutat in s. ut iubeo a quo venit iussi
Conuertit etiā in s. causa differētiē in asporto &
aspello ut sup. dixi. De p̄dictis dici pōt. cor. fu. ga-
mel. poz. p̄cedens sub trahit ad se. Quādoq; autē
remanet b. sequente c. ut subcimerici. ne ex succo &
cinere cōponi videat. Dicendū est ergo. succontra-
rie. licet quidā dicant subcōtrarie p̄ b. Quidā etiā
dicunt obceco p̄ b. licet hoc nō habeat a p̄sc. Atē
nota hic. q̄ scdm p̄s. suscipio & sustuli sunt cōpo-
sita a susum vel sursum aduerbio & nō a sub p̄posi-
tione. Suscipio em̄ cōponitur a susū & capio. Sustu-
li a susum & tuli. Q̄ autē nō sunt cōposita a sub pa-
tet. Nā si in suscipio fuisset b. non fuisset mutata i s.
sequente c. imo in c. sicut in succuro a sub & cur-
ro. Similiter si in sustuli fuisset b. nō fuisset mutatū
in s. sequente c. imo remāisset integrū. ut in sube-
nio ergo nō sunt cōposita a sub sed a susum vel sur-
sum. Suspicio autē & suspicio similiter sūt cōposi-
ta a susuz & nō a sub. Si em̄ cōposita eēt a sub re-
manisset b. ibi & nō fuisset mutatū in s. sic patz in si-
milib? . ut substo & subsisto. Composita ergo sūt
a susum vel sursum. Hic tamē sciendū ē. q̄ s. quod
erat in illo aduerbio susum subtractum est. p̄pter
aliud s. q̄d erat ex p̄te illius cōponētis. scz spica. v̄l
specio. nā si remāisset ibi sic in sustuli & suscipio
gemmarēt ibi par cōsonans an̄ alteram cōsonantē.
Vnde dicit p̄s. Suspicio quoq; & suspicio a susuz
vel sursum cōponunt. sed abijciūt vnū s. q̄ non
pōt duplicari cōsonā alia subsequēte cōsonante.
qm̄ nec antecedente nisi sit muta ante liquidā. ut
supplex. suffragor.

Q Nullam supiorē syllabaz terminat nisi se-
quens incipiat a c. vel a q. ut bacca. bucca.
ficcus. succus. q. ecquis. quicq; acq; Ex

hoc quoque ostenditur eandem vim habere c. & q. Si obijciatur de necdū. necne. necnō ubi pcedēs silla ba desinit i. c. & tamē sequēs non incipit a c. vel a q. Dicit pōt. q. p̄s. in tellexit de cōpositis ex princī palibus p̄tibus. i. noīe & verbo. Vel dicas. q. non sunt cōposita. sed sūt irregulares dictōnū aggre gatōes sub vno accentu p̄ferende. quidq̄ autē p̄ d. scribiē. Et scias. q. c. cū e. & i. representat plene sonū suum. vt cecus cibus. Cū a vero vel o. vel u. sonū habet lrē k. vt caput culex coma. vt quidam dicunt. Itē anī aduerte. q. c. transit in g. n. pceden te. vt quingēti. Cōpositū ē ergo a quīq; & cētū cōuerfa c. in g. p̄pter affinitatē quā habet g. cū n. tantā em affinitatē habet n. cū g. q. sepe facit c. cō uerti in g. pcedente tñ n. vt quingēti. quadringēti cuius signū est. q. si non pcedat n. c. non cōuertit in g. imo remanet integrū. vt ducenti. trecenti. d. hoc etiam in g. dicam inferi.

Non terminat pcedentē sillabā nisi seq̄ns quoq; ab eadē incipiat. in simplicibus di ctōibus & in plerisq; cōpositis. vt ab addit vel ab addit. addo. reddo. reddo. qd̄ etiaz reduco dicit. Virg. in. iiii. eneyd. Eiectā classē socios a morte reduxit. Hic tñ ipa consonans d. in ad p̄positōe mutatē seq̄ntibus his nouē lrīs. c. f. g. l. n. p. r. s. t. vt accido. accūbo. affectus. aggero. allido. ānuo. applico. arideo. assidu. assideo. arti go. Vñ versus. Cor. fla. grans. le. nis. pir. ra. sal. ta ad sibi mutat. Ex quo patz. fm̄ quosdā. q. dicendū est assum affui. nō adsum p̄ d. assum? nō adsumus Item scias. q. d. aliq̄ndo non mutatē sequēte p. sed abijciē. vt aperio quod componit ex ad & pario. aliqui dicunt q. componitur ex a & pario sed p̄t? dictum magis michi placet. Subtrahit etia d. in quibusdā cū sequēs dictio incipiat a gn. vel sp. vel sc. vt agnitus. aspect. ascendo. Vñ versus. Tolli tur inde tñ sequit si cōsona post s. Et ē ratō. quia regula sup̄ a p̄stiano data est. si due pares cōsonā tes pcedūt. aliquā consonantē vna illaz debet abij ci. vt asto ascendo. ne geminatio cōsonātis sit ante consonantē. qz nec āte consonantē nec post conso nantē debet fieri geminatio cōsonātis. nisi altera illa rum fuerit liquida l. vel r. vt supplio. supprimo. Sed obijciē de idarco. quod dē qz & similibz. quo rum prima sillaba desinit in d. licet sequēs non inci piat a d. Dico. q. ista regula nō semp̄ verificat. in cōpositis fm̄ p̄s. & ideo fallere pōt in illis. sicut etiam in his dictōibz. adeo. aduro. Alijs aut sequē tibz lrīs inteḡ manet d. in cōpositōe. vt adhibeo adhereo. admitto. adquiro. aduoco. Inueniē āmitto sed cōponit ex am. p̄positōe inseparabili. Amitto em̄ ex a p̄ponit. admiro. & etia āmiro. ex ad & ex am. p̄positōibus inueniē. Sic ergo d. integra manz sequēte q. vt adquiro scdm̄ p̄s. Sed obijciatur d. quicq̄ ubi d. mutatur i. c. sequēte q. Vnde sup̄ di xit p̄s. q. d. transit in c. vt accidit. quicq̄. Dico. q. hoc intelligendū est de hac p̄positōe ad. q. nō mu tat d. sequēte q. vt adquiro. sicut patz p̄ textū p̄s. qui dicit. alijs aut sequētibz lrīs. integra manet d. in cōpositōe. vt adhibeo admitto. & cetera. semper exēplificat de ad. & sic de quicq̄ non est obiectō. Vel pōt dici. q. hec consonās d. sequēte q. remanz integra & non mutatē vt adquiro. Hoc aut dictū esse videt. qz cum q. & c. rep̄ntent idem elementū videt. q. sic d. mutat in c. sequente. c. vt accipit. Ita etiam d. sequēte q. sed remanz tūc imutabilis gnaliē i cōpositis ab hac p̄positōe ad & fere ubiqz

etia in alijs cōpositis. hoc dico qz quādoq; mutat i c. cā euphonia. vt quicq̄. & etia quicq̄ vt dicit quidā. Alij vero dicit. q. quidq̄ scribiē p̄ d. non p̄ c. Vnde non mutat ibi d. sic nec i quodq; vel qd̄ qz. Nec p̄s. exēplificat nisi de quicq̄. vt patu t. Di cit em̄ d. trāsit in c. vt accipit quicq̄. & sic ex verb p̄s. non habet. q. quidq̄ scribat p̄ c. Item nota. q. nullum verbum desinit in d. Vñ mqt scribiē per c. **V**olo etia te scire. q. qdam cognatō siue affini tas ē inter d. & j. Vnde quidā scribētes d. sepe ex primūt 3. in sono. antiqui em̄ scribebāt medecius p̄ mezecius. Similiē affinitatē habet in sono d. & t. sic patz in terminatōe istoz noīm. caput. apud. Parum em̄ distinguit inē d. & t. quo ad sonū. Itēz inē t. sine aspiratōe & t. cū aspiratōe est d. media vt declarabit in b. lrā.

Nullā terminat sillabam. nisi loco b. vel d. vel s. vel x. in p̄positōibz sit posita cum sequēs dictio ab eadē incipit cōsonante. vt officō. sufficō. affectus difficilis. diffundo. effi cio. Et ex hoc quoq; muta ē ostendit f. fm̄ q. cuz omēs semiuocales simplices solēt i medijs dictōnibus geminari. hec nō geminat nec terminat eas sic ille nisi i suo noīe p̄p̄. scz qñ dicit f. Sz etia quā do l. & r. p̄ponit liquidis more mutaz. De offa nō est q̄stio. qz cōponit ex ob. & fana. & ita f. ē ibi po sita loco b. & dz offa quasi offans. id ē. conē fantez qz noceat fanti cū eius os impleat. Vñ quidā. Of fa noez fanti. sed p̄ odest esumēti. Item scias. q. f. magnā affinitatē habz cū ph. in sono. vt patz in fi li? & philipp? & scribitur f. i latinis dictōibz. ph in grecis. nec tam fixis labzis p̄nunciāda ē f. quō ph. atq; hoc solū interest. vt dicit p̄s.

Apud latinos nulli? sillabe ē terminalis nisi cū loco b. vel d. ponitur. vt i ad vel sb. vt ob p̄positōe. vt aggero. agger. sug gero. oggānio. Est quādoq; n. p̄ncipalis sillabe. & an se assue g. ve p̄ nat? gnar? gnot? ātiq̄ dicebāt. Vñ ignot? nosco. gnosco. nou. gno ui & post n. c. sepe positā i g. cōuertit. vt i nume ris. quadringenti p̄ q̄drincēti. a centū quingēti. se pringēti. octingēti. Adeo em̄ n. p̄posita facit c. in g. cōuertit. q. in quibz n. non ē numeris seruāt c. vt ducēti. trecēti. sescēti p̄ sexcenti. **A**d p̄dictōrū declaratōem scias. q. in his p̄positōibz in & con. altera n. se quēte plerūq; mutatur i g. vt ignosco. cognosco. ignotus. cognitus. cognat? ignominia. ignarus. in quibusdā sup̄dictis subēbit n. a predi ctis prepōibz. qz in altero componentū inueniē g. vt gnar? vel addit per p̄thesim. vt dicat gnosco gnoui. Vnde dicēdum ē. dimosco sine g. Preterea sup̄mū facerz diḡtum si ibi estz g. sic agnitū. cogni tum. & p̄ncipiū p̄teriti passiu facerz dignitus sic cogtus agnit? qd̄ tamē non dicim? Item scias. q. inē c. sine aspiratōe & c. cū aspiratōe media ē g. sic declarabit in b. **I**tem i. consonās habet in so no affinitatē cū g. & inde est. q. plures scribūt ma gister per g. cum rectius fm̄ hug. scribat p̄ duo ij vnum consonās & aliud vocale vt maijster

Non pōt terminare sillabam Et si oppona tur de vah & ah & oh in ēiectōibz in q̄ bus videt h terminare sillabā Dico q. h̄ ita p̄ appcopā. quia p̄fecta sunt vocalia vaha aha & oha Nam suum est interiectōis p̄ferri voce ab scondita Interiectōes enī significat affect? animi qui p̄turbant mētē loquētis ne p̄fecte loqui possit Hoc itellige de dictōibz latinis. Nā i theologia

vrimur dictioib? hebraicis in quibus aspiratio
 nota post tres mutas terminales habetur. post c.
 vt sadoch. post p. vt ioseph aleph. post t. vt de-
 leth. Item scias. q? si aspiratio ponat inter aliquam
 consonantem & vocalem sequentem in eadem sillaba. tunc
 aspiratio attribuitur consonanti precedenti et non vocali se-
 quenti. vt nichil. philippus. Item si dictio incipiens
 a vocali aspirata componit cum alia dictione reman-
 ente vocali vel muta remanet aspiratio. vt reha-
 beo. prohibeo. exhibeo. s? si abijciat vocalis. abijci-
 tur & aspiratio. vt pbeo. Item nulle prepositioes vel
 coniunctioes aspirant. require sup? ubi de aspirati-
 one dixi. Nota etiam q? sicut dicitur ps. iter c. sine aspi-
 ratione & t. cu? aspiratione media e? g. Inter t. sine aspi-
 ratione & t. cu? aspiratione media e? d. Inter p. sine a-
 spiratione & p. cu? aspiratione sine f. media e? b. Sicut
 igitur medie g. b. d. & dicuntur medie. q? non ita leniter
 sonant sicut ille non aspirate. nec ita aspe sicut ille
 aspirate. Verbigra? g. non ita leniter sonat sicut c
 sine aspiratione. nec ita aspe sicut ch. & ideo debet
 esse media inter c. & ch. & ideo dicitur media inter c.
 sine aspiratione & c. cu? aspiratione. i. inter c. & ch. Si
 militer d. non ita leniter sonat sicut t. sine h. nec ita
 aspere sicut th. Et ideo dicitur media inter t. sine aspi-
 ratione & t. cu? aspiratione. id e? inter t. & th. Simi-
 liter b. non ita leniter sonat sic p. sine h. nec ita aspe
 sicut ph. sine f. Et ideo dicitur media inter p. non aspi-
 rata & p. aspirata. id e? inter p. & ph. ¶ Et nota
 dum e? q? in lenibus. i. in tribus predictis consonanti-
 bus. scilicet p. t. c. non aspiratis pulsus exterior e? id e?
 circa labia. q? forman? i? extremitate labioz. vt pa-
 tet in earum prolatioe. In aspis vero. id e? i? illis aspi-
 ratis pulsus fit interior. id e? in gutture. q? in gut-
 ture forman?. Medie vero eaz. scilicet b. d. g. obtinent
 mediu? locu? q? nec forman? circa labia nec in gut-
 ture. sic patet in prolatioe eaz. sed forman? quasi i?
 lingua affixa medio palato. qui loc? e? mediu? inter
 guttur & labia. Et hec e? vna causa qua confirmat
 ps. b. d. g. esse medias predictarum

Nullius sillabe potest esse terminalis.
 Quacunq? consonante sequente potest ante-
 cedente terminare sillabam. vt albus. vlcus.
 soldu. alfeus. algeo. illud vlm?. alnus.
 caipa fultit. ates. silua. mulxi. Q. & r. solis sequen-
 tibus non inueniuntur antecede? l. na. h. & k. nec possunt
 post l. inueniri.

Terminat superior? sillabam quam sequens sil-
 laba incipit a b. vel p. vel altera m. vt ca-
 biles. ambo comparo. imperiu. sumus. ha-
 mon. Vnde versus. M. vel p. vel b. nusq? vult n-
 fore p se. Illius ergo loco semper m. ipse loco. Nota
 dum q? inueniuntur an? coniunctio & scribitur p. n. vt ibi.
 Eloquar an? sileam. & nunq? inueniuntur in appositione.
 Am aut? prepositio nunq? inueniuntur i? appositione. immo
 semper in appositione. vt di. dis. re. se. am. con. Ex p-
 dictis patet q? ante c. d. t. q. f. non e? scribenda. m. s? z.
 n. vt nucubi. tantundem. eundem. identidem. nunquid-
 anfractus. Et mutat? in predictis m. in n. Item quo-
 tien?scunq? hec prepositio circum componit cu? dictione
 incipiente a vocali m. debet scribi s? non pferri. vt
 circua?go. circua?mict?. circua?eo. Vnde versus. Cir-
 cu? opoita vocalis si comite? . M. non pfer? . s? so-
 la figura tene? . Hoc aut? fit ne m. videat? sillabica-
 ri cu? sequente vocali & ppter sonum difficile. quia
 sonus ei? terminat labijs clausis. sed statim debent
 labia apiri ppter sequentem vocalem. Vide etiam in cir-
 cuo is. ¶ It? sciedum q? inueniuntur con. & cu? . Hec

prepositio con. scripta p. o. & n. nunq? in appositione
 inueniuntur s? in compositioe tm. Et mutat? quandoq?
 n. in m. & maxie sequente b. vt coburo m. vt comie-
 to. p. vt compono. Cu? vero scripta p. u. & m. nun-
 q? inueniuntur in compositioe. Ex quo etiam patet q? mecu?
 tecu?. secu?. nobiscum. vobiscu?. non sunt composita. &
 e? cum quadoq? aduerbiu? tpale. vt cum veneris ad
 me. id e? qndo. Quandoq? coniunctio adiu?ctiua. vt
 cu? seruias michi diligo te. Quandoq? e? prepositio ser-
 uia? ablatiuo. vt vado cu? illo ad ecclesia

Terminat antecedente sillabam sequentib? c
 vel d. vel f. vel g. vel altera n. vel q. vel r. s.
 vel t. vel u. vel v. etiam p consonantib? posi-
 tis vel x. vt mane?. educo. ofiteor. congru?. annis
 inquiri. confite?. anthoni?. coniugo. conuerto. anxius
 N. aut? sequente b. vel p. i. m. conuertit? . vt imbuo. im-
 pius. L. vero vel m. vel r. sequentibus in casu comu-
 ta? . vt collido. immunis. corruo. Et pene vnicu?
 q? con. prepositio ante dictionem ab r. incipientem com-
 ponit. hoc id? patet. & hoc recte cum nec i? simpli-
 cibus inueniuntur dictioib? n. ante r. nisi forte in aliq?
 proprio nomine. vt henricus. conradus. Ex hoc
 patet q? hec prepositioes in & con. si componantur cum di-
 ctione incipiente ab r. vel l. ouertunt n. in illas. vt ir-
 ruo. illudo. collido. corruo. Veruntamen? con. com-
 posita cu? dictione incipiente ab r. qndoq? retinet n
 Et id? dicitur ps. pene & fit causa differentie. vt corri-
 go gas. fuiss? . eni? ibi coincidentia in? prima personam
 hui? verbi corrigo. gas. & prima hui? verbi corri-
 go gas. sedm quosda. Simile iudiciu? d? similibus
 habet. ¶ It? scias q? hec prepositio con quadoq? in
 compositioe pte n. sequente vocali. vt coco is. a co
 & eo is. subtracta n. causa euphonie quadoq? co-
 uertit n. i. m. vt comedo dis. & hoc etiam fit causa
 euphonie. & sillabatur m. cum sequenti sillaba
 & non cu? prima. Et hoc accidit ppter mutacionem co-
 sonantis. Et si obijcias omnia prepositio ita sillabica-
 da e? in compositioe sic p se vt habet a pris. Dico
 q? hoc verificat? qndo prepositio reman? integra. hic
 aut? corrumpit? cu? n. conuertat? in m. Si vltra istas
 dices. Ergo a simili potuit fieri in hoc verbo coco
 is. vt ouerrere? n. in m. & dicatur como mis mie
 Dico q? fuiss? ibi coincidentia in? secunda & terciam
 personam hui? verbi como is it. quare causa vitandi
 coincidentiam illam non ibi ouersa fuit n. in m. imo sube-
 eta e? n. causa vitandi cacephaton. It? nota. q? sic
 dicitur hui? in erge. En apud grecos tantu? valz qua-
 tum in apud latinos. vnde noia greca siue notha
 q? predictam prepositioem habet in sui compositioe pos-
 sunt scribi indifferenter mo? p en modo p in vt enti-
 mema & intimema energumim? & innergumimus
 encaustu? & incaustu? Et sic de silib? dicas

Nulla terminat sillabam nisi sequens incipiat
 a p. vt lippus apparet. appellatiu. oppro-
 brium approbatu? .
No potest terminare sillabam quia q. & k.
 semper i? initio sillabarum inueniuntur. Et apud
 antiquos ponebat? cui? p qui sicut & qui
 p tu. sillaba & quur p cur vt sup? dixi in q & k. d
 lra. Et scias q? q nunq? potest sillabari vel scribi nisi
 sequentibus duab? vocalib? q? sunt in eadem sillaba se-
 cu? . Vnde licet ille nrs quis scribat? p q grs tamen
 eius non scribit? p q s? p c. vt cuius. q? in cui? i? co-
 sonans est non vocalis. Patet etiam ex hoc q? equ? e q
 & equus qua? qui? & similia debent scribi per duo u
 vocalia. abo vt sup? dixi i? u?sonate ubi egi? d lra.

Quacūq; consonāte seq̄nte pōt termia
re priorē sillabam vt morbus p̄cus ordo
perficio cozfiniū opidi nomen margo
pbibeo perlego pluceo interluniū carmen carnis
corpus arquipotēs arquitenens cursus morfus ar
tus piurus curuus xerxes. In quibusdā tamen cō
positis iuenio r. in l. ouerti. vt intelligo & pellicio
p̄ interlego & plicio. pellego p̄plego. peluceo p̄
Nullam superiore sillabā ter. **P**luceo
minat in simplici dictōne nisi sequēs inci
piat ab eadē. vt cassus. & nisi in cōpositis
ab his consonātib; incipiat. scz c. f. g. m. p. t. vel i.
& u. consonātib; vt obscur; discucio. transfero.
transgredior. trāsmeo displicz. distermiat. distūgit
transueho. In oibus p̄dictis cōpositōibus ē s. ter
minalis p̄pōnis. Nam in simplicib; dictōib; neces
se ē s. & c. eē eiusdem sillabe. vt pascua. lusc; . M.
etiam vt p. vel t. seq̄nte s in simplici dictōe s. eius
dem sillabe secū ē. vt cosmos. p̄sper. testis. Et scias
q; p̄s. in secūdo libro maioris obscurē determiat de
s. Scire etiā debes. q; ait p̄s. in xiiij. li. Ab m. vl. u.
loco consonātis incipiētibus solet in cōpositōe p̄
poni a. vt amēdo. amens. aueho. an. q; in appositōe
abs. vt abs quolibet. Ante c. vero vel t. in appositō
ne. vt abscondo. abscedo. abscedo. abstraho. ob
struo. abstimeo. frequētius tamē a & ab & abs ver
bis passius vel ablatiis iūgnē vt amor a vizo vel
ab illo. accipio ab illo. vel abs quolibet aufero vt
ab illo aufero. Hec p̄s. Abs etiā in appositōe inue
nitur cū dictōne incipiēte a t. vt p̄ice hoc abs te.
De abs etiā dixi in b. Itē vt dicit p̄stian; in. xiiij.
li. Hec p̄positō trās & cōponit & sepatur. vt trās
ueho. trāsfero. trans padū. trans tybim. & quan
do p̄ponit cū dictōe incipiēte a d. vl. n. vl. i. conso
nante amittit ns. vt trado traduco trano traijcio
traieci. cū i. vō vocali remanet integra. vt trāstus
& etiā cū alijs vocalib; vt trāstus. trāleo. Ex dēf
p̄t. q; in math. j. c. dicendum ē cum nollet eā tra
ducere. vt abijciat. tā in scriptura q; in p̄nuncia
tōne ns. Item vt in eodē libro dicit p̄s. Di & dis p̄
positōnes semp in appositōe inueniunt. & habēt eā
dem significatiōe quā ab & abs. sunt autē sepatiē
vt diuido dis. diduco. distrabo. discurro. q; oya
p̄positō apud grecos facit. Et sciōdū. q; tūc dis p̄
ponit q̄ndo sequit c. vl. f. vel p. vl. s. vel t. vel i. lo
co consonātis. vt discūbo discutio. differo diffido
diffundo in quib; s. in f. cōuertit euphonie causa.
displices dispuo disijcio dissero distrabo distri
buo distorqueo disiectus disungo. Alijs vō qui
buscūq; consonātib; seq̄ntibus di p̄ponit. vt di
nosco dimitto diduco digero diluo diruo. & vbi
q; p̄ponit di. excepto dirimo & disere. luca. i. v.
Et n̄ admisse dirimit suffragia plebis. Quāc. Fecū
di calices quē nō fecere disertū. Componit autē di
rimo a di & emo interposita r. causa euphonie. Di
sertus vō cōponit a di & ars interposita s. Et no
ta. q; di q̄n; cōponit cū dictōne incipiēte a vocali
& tunc aliq̄n recipit r. causa euphonie. vl. causa vi
tandi hiatū. vt dirimo. Quandoq; recipit s. vt di
sert; Tamē scias. q; bis & tris cū cōponit cū dō
ne incipiēte ab f. abijciūt s. & p̄mā corripit. Nā i.
ante f. siue ph. p̄ducit vt ripheus p̄ter cōposita a
numeris. vt bifidus trifidus bifari; & similia
Si supiorē finie sillabam necesse ē sequē
tē quoq; ab ea incipē. vt omitto. quotta
atticus attim; Si opponat de atq; atubi
attubi. vtiq; postq;. Dico q; non sunt p̄rie cōpo

sitōnes. s; potit; q̄dam irregulares dōnū aggrega
tiones. & sic obiectio cessat

X Nullam sillabā terminat in media dictō
ne nisi in cōpositis a p̄positōe ex q; inte
gra manē pōt seq̄nte c. vl. p. vel q. vel t.
vt excurre expello exquiro extēdo. S. etiam sequē
te ex abijciē s. vt exequor. Vñ versus. X. p̄cedēte
cadit s. d. parte seq̄nte. L. quoq; seq̄nte inuenitur
in hoc noie exlex ex integra. F. em seq̄nte in eā con
ueritur x. vt effico effūdo effero. Ceteris vero cō
sonātib; seq̄ntib; e. n̄ ex p̄poni solz. ita dicit p̄s.
in ij. maio. In. xiiij. aūt libro sic dicit. Etiam in ap
positōe & cōpositōe inuenit an. b. d. g. l. m. n. r.
& an. u. & i. loco consonantiū positas. vt ebibo. e
duco egero eludo emimeo enarro eruo eripio eue
ho eijao qd cōponit ab e. & iacio ouersa a m. i. vn
de debet scribi p̄ duo ij. Reliquis vero cōsonātib;
seq̄ntibus ex p̄ponit. non e. scz c. vt excubo. f. vt ef
ficio effundo. effero in quib; & similib; x. in f. cō
mutatā euphonie causa. h. vt horreo exhorreo ex
hibeo. p. vt expello. q. vt exquiro. t. vt extēdo. Vō
calibus quoq; seq̄ntib; tam in appositōe q; in apo
sitōe ex p̄ponitur. vt exarō exegi exigo exoletus
exulcero exequat exaudio. S. vero seq̄nte x. abijciē
s. vt exquor ab ex & sequor. S; q̄ntē d hoc qd dicit
p̄s. q; in x. nulla sillaba terminat in media dictōe
nisi in cōpositis a p̄positōe ex q; integra manē pōt
seq̄nte c. rē. Inuenit em instantia in dextra dextroz
sum. sexcenti. sexdecī. textus. sexagita & similibus
Ad hoc dico. q; p̄s. hic obscure locut; ē. Vnde p̄
dicta verba ei; a diuersis diuersimode exponūtur
Quidā em dicūt. q; intelligunt d cōpositis & nō
simplicib;. & sic non ē obiectio de textus. quia sim
plex ē. Q; autē desinat in x. in media dictōne testat
p̄s. dicit in xi. li. X. antecedēte vnū inuenio in tus
vt a texo textus. sic ergo itelligit de cōpositis. S;
quidā coartāt hanc regulā ad oposita ab aliq; p̄po
sitōe. & sic non cēt obiectio de sexdecī. q; nō ē cō
positū a p̄positione s; a noie. & tūc ē sensus Nulla
sillaba in iūctura opositionis desinat in x. i aliq;bus
oppositis a p̄positione nisi in cōpositis ab ista pre
positione ex. q; integra manē potest sequēte c. rē
Quidam vero dicunt. q; generaliter intelligendū
est quod dicit p̄s. Nā nulla sillaba in iūctura com
positionis desinat in x. nisi in cōpositis ab ex. Si er
go obijciat d dextorsū. dico. q; x. non ē ibi in iun
ctura opositōis siue in media dictōne seu i sine p̄
mi cōponentis. imo ē ibi r. Cōponit em a dextera.
& versū. Et scias. q; tūc d; x. p̄poni in iūctura opo
sitōis. q̄n ē finis p̄mi cōponētis. & nichil addi
tur iē oponētia. S; tē oppoiet de x. sexcēti. q; hic x.
ē in iūctura cōpositōis. Cōponit em a sex & cen
tum. Ad hoc dicūt quidā. q; sexcēti p̄ s. debet scri
bi. q; x. mutat in s. Alij dicūt. q; x. abijciē. & sic se
centi & sedecim scribunt sine s. & x. & hoc magis
mihi plac; Sexaginta em cōponit a sex & gēto.
qd est decē. Vñ non ē ibi x. in iūctura cōpositō
nis. q; a apponit & addit in cōponētia. Vñ nil
p̄hibet qui scribat p̄ x. Aliqui sūt qui intelligunt
p̄dictam regulam in simplicib; & cōpositis Vnde
sic exponūt verba p̄s. In x. nulla sillaba terminatur
i media dictōne nisi seq̄nte c. vel. p. vel q. vel. t. &
hoc appar; i cōpositis a p̄positōe ex q; itegra manē
pōt in his verbis. expello. excurre. exquiro. exten
do. P̄dictā regula sic itellecta ē plana. & verifica
tur tam i simplicib; q; i opositis ḡnalter.

Vocalis ē. & iō pōt termināe sillabaz. & incipe q̄cunq; p̄sonāte seq̄nte v̄l p̄cedēte sicut omēs vocales faciunt.

In pegrinis dictōibus semp in p̄cipio inueniē sillabe. Et si antecedat alia sillaba necesse est eā vel in vocalem desinere vt gaza. vel in n. vt melanzothos. vel in r. vt ario: barzanes. Sed opponit de achaz. vbi z. non in p̄m cipo sed i fine sillabe est. Potest respōderi. q̄ no men hebreū est. P̄ris. aut de latinis vel grecis dōi bus intelligit. Et scias. q̄ pegrinū hic p̄p̄ie appella tur grecum. Aliq̄n aut sub pegrino p̄prehenditur greca dictio & barbara. aliq̄ndo omis dictō que non ē in propria lingua.

De quattuor accidentibus sillabe.

Quāsim? de lris terminatib? sillabā. nunc d̄ accidentib? sillabe dicam? **S**cias er go. q̄ vniciq; sillabe accidit tenor. sp̄ritus. tempus. numerus literaz. Tenor acutus? v̄l grauis vel circumflexus? in dictōne tenor siue accentus certus. absq; ea dictōne incertus. non pōt tamen sine eo esse. Similiter sp̄s asper vel lenis. Tēpus vnū vel duo. veletā vt quibusdā placet vnū & se mis. vel duo & semis. vel tria. Vnū. vt si vocalis est breuis p se. vt eo. vel etiā si vna consonā simp lex sequat. vt caput. Vnū & semis in omunibus sillabis. vt lacrima. Et sciendū. q̄ non solū ante. l. vel r. sed etiā ante. m. vt sup̄ docuim? & n. postice mute faciunt omnes. Præerea. m. an n. posita faciunt quidē omnes sillabas. Illud quoq; non est p̄mittendū. q̄ trib? consonantib? seq̄ntib? pōt fieri omnis sillaba. q̄n in p̄cipio sillabe sequētis post vocalē correptam s. & muta. & post eā liquida sequit. Quippe cū s. in metro subtrahi more so leat veterū. vt horac. sermonū li. j. Liquimus infa ni ridētes premia scribe. In longis natura. vel posi tōne duo sūt tpa. vt dos ars. Duo & semis. q̄ndo post vocalē naturalit̄ longā vna sequit̄ consonans vt sol. Tria q̄ndo post vocalē naturalit̄ longā due p̄sonātes sequant. vel vna duplex. vt mōs. rex. Ta men in metro necesse ē vnāquāq; sillabā. v̄l vnus vel duū accipi tēporē. Numer? scz literaz accidit sillabe. q̄ vt sup̄ diximus. non min? q̄ vnus. nec plus q̄ sex literaz apud latinos pōt inueniri sillaba.

Prima pars huius op̄is de orthographia explicit

Secūda pars de accentu siue secūdo liber incipit

Apleta iā p̄ dei grām p̄ma p̄ te huius op̄is que est d̄ ortho graphia. Nunc de secūda p̄te scz de accentu videamus. De accentu aut hoc mō dicemus. Primo ostendem? quid sit ac centus & quot sunt. Secūdo ponem? regulas ḡnales accē tus. & quæstiones circa eas. Tercio manifestabim? que & quot loca obtineat accētus & q̄re. Quarto aut ponem? quasdā regulas ḡnales valētes ad ac centū cuiuslibet sillabe. Quinto subiūgem? regu las speciales de accentu p̄ime & mediæ sillabe. & su mā hie largo modo accēt? etiā ad tēpus. Sexto dicem? de accentu p̄tū in declinabiliū. Septimo de sex impedimētis accent? & de dubijs circa ea.

De accentu generali.

Accent? ē regularis modulatio vocis scā in significatiua p̄nunciatōne p̄ncipaliter adiacēs vni sillabe. Regularis d̄ ad diffe rentiā metricē modulatiois. & mellice. q̄ accentum

non cōficiē regularē. Adiacet aut accētus p̄ncipa liter vni sillabe. quāuis s̄m ip̄m totalis dictio iudicē. Et dicē accent? ab accinēdo. i. ad significandū aliquid canendo. q̄n accent? ad hoc inuēt? est. vt significatō dictōnis melius distinguat. Tres autē sunt accent? scz. acutus. grauis. & circumflexus. Acu tus sit p̄ eleuatōem vocis. vt in p̄ma sillaba huius nomis domin? Grauis sit p̄ inclinatōem vocis. vt patz in mediā & vltima sillabis hui? nois domin? Circūflexus aut sit p̄m p̄ eleuatōem. & p̄m p̄ inclinatōem vocis. vt patz in p̄n. hui? infinitiui a mare. Vnde dicit p̄s. in libro de accentu. Accētus acutus iō inuenit? est. qz acuit siue eleuat sillabam Grauis vero eo. q̄ depumat atq; deponat. Circū flexus ideo. qz depumat & acuat. Et nota. q̄ qui dam dicūt circumflexū nichil eē in tpe nostro. ponē tes illū sub acuto. sed errāt penit? contra naturaz & artē loquētes. qz inter acutū & grauem oportz mediū inueniri. Duo vero sunt p̄ncipales accent? scz. acutus. & circumflexus. Grauis em̄ ē secundariū In nulla ergo dictōe possunt esse simul acutus & circumflexus. nec duo acuti. nec duo circumflexi. Ha bico ergo accentu alicui? dictōis acuto vel circum flexo. relique sillabe eiusdē dictōnis grauant. Et hoc obseruat in simplici dictōe. vt romanus. & in oppositis. vt malefan? vno eī accētū regie p̄ncipali

Quandū est ergo. q̄ nulla sillaba breuis circumflectit. Item ois dictio monosilla ba naturaliter breuis acuit. vt qs. dux. naturaliter tōga circumflectit. vt sol. & pax. Itēz in bisyllabis si prima fuerit tōga naturaliter. & vltia breuis. p̄ma circumflectit. & vltima grauat. vt ha mus. & vrbe. In omib? alijs bisyllabis acuit p̄ma. & vltima grauatur. siue ambe sint longe. vt estas. siue breues. vt mare. siue prima breuis & vltima longa. vt amat. siue sit prima breuis naturali ter. sed tōga positōe. vt frango. p̄co. arceo. fontes. nact? cessi. gessi. In polysyllabis. id est. in trissil labis. & sic deinceps si p̄n. breuiet. atēp̄n. acuitur vt dominus. & misericordia. Relique grauant. Si vero p̄n. sit tōga naturaliter. sed vltima breuiet. penultima circumflectit. vt amare. In reliquis autez polysyllabis penulē. acuit. & relique grauant. siue penul. & vltima p̄duant. vt amarēt. siue penul. sit breuis naturaliter. sed longa positōe. vltima ex stente longa seu breui. vt confringit. vel cōstrigie confringit.

Questiones circa accentum.

Maiorem intelligentiā p̄dictaz regu larum a p̄s. eradicaz hic aliqua dubitabi lia moueamus. Quero igit̄ primo. quid sit tēpus p̄ductū. & quid correptū. Ad hoc dico q̄ tempus correptū dicit̄ hoc. in quo generat̄ vox vel sillaba aliqua. ita. q̄ non possit generari in m̄o ri. ad hoc. q̄ saluet̄ species illius litere vel sillabe. Tempus vero p̄ductū. dicit̄ ip̄ius tēporis corre pti gemmatō. Et si obijcias omē continuū ē diuisi bile in infinitū. & tēpus est hmōi. igit̄ poterit in in finitū diuidi. Dico. q̄ tēpus scd̄m se & p̄ naturaz p̄p̄iam ē diuisibile in infinitū. sed in cōpatōne ad formā vocis prolatā in specie non ē diuisibile i in finitū. Potest em̄ aliquid i se esse diuisibile in in finitū. In op̄atōne tamē ad formā rei simpliciter. vel ad formā rei relatā ad motū. nō est diuisibile i in finitū. Verbigrā. Caro scd̄m suā quantitātē scd̄m quā quāta diuisibilis ē i infinitū. si tamē diuidatur actū. contigit deuenire ad quātitatē. quā non est vltra diuidere. ad hoc q̄ maneat sp̄s carnis. Silic